

வளமான பிரசங்கி

திருமறை அறிஞர்

Dr. A. கிறிஸ்டோபர்

வளமான பிரசங்கி !

ஆசிரியர்
திருமறை அறிஞர்
Dr. அ.கிறீஸ்டோபர்

வெளியிடுவோர்
விண்ணக அப்பம்
நேரு வீதி,
சூரம்பட்டி, ஈரோடு - 9.

RE-EDITION - September 2007
TOTAL COPIES - 2000
COPY RIGHT - TO AUTHOR
PRICE - Rs. 40.00 (IN INDIA)
BOOK NUMBER - T - 1

**FOR DETAILS CONTACT
WINNAGA APPAM**
No. 4/2, NEHRU STREET, SOORAMPATTI,
ERODE - 638 009. S.INDIA.
PHONE : (0424) 2271323 (Off)
Fax : (0424) 2277286
e-mail : winnagaappam@rediff.com

அணிந்துரை

Rev. டேவிட் பிரகாசம்

முதல்வர்,

பெத்தேல் விகவாசத் தீப்பொறி வேதாகம கல்லூரி, கோவை.

‘வளமான பிரசங்கி’ என்னும் இந்நூலுக்கு அணிந்துரை எழுத கிருபை கொடுத்த தேவனை நன்றியோடு ஸ்தோத்தரிக்கின்றேன்.

இந்நூலை எழுதியுள்ள மேய்ப்பர் அ.கிறிஸ்டோபர் அவர்களை பல ஆண்டுகளாக நான் நன்கு அறிவேன். இவர் கர்த்தரால் உருவகம் செய்யப் பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டுவரும் பயனுள்ளதோர் பாத்திரம்.

கர்த்தரின் கரத்தில் வளமான பாத்திரமாக, பிரசங்கியாக பயன்படுத்தப்பட்டுவரும், இந்நூலின் ஆசிரியர், தன்னுடைய சொந்த அனுபவங்களின் மூலம் மற்ற ஊழியர்களும் வளமான பிரசங்கிகளாக விளங்குவதற்கேற்ற ஆவிக்குரிய ஆலோசனைகளை வேத ஆதாரங்களுடன் எளிய நடையில் சித்தரித்து இருக்கிறார். இந்நூலில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள மேற்கோள்கள், பழமொழிகள் ஆகியவை குறைந்த கல்வியறிவுள்ளவர்களும் எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் விளக்கமாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தற்காலத்தில் உள்ள பல தலைசிறந்த ஊழியர்களை மேற்கோள் காட்டி அனைவரையும் உற்சாகப்படுத்து கிறார்.

இந்நூலின் ஆக்கியோன் மேலும் இதுபோன்ற அநேக நூல்களை எதிர்காலத்தில் எழுதி வெளியிட போதுமான ஞானத்தையும், கிருபைகளையும் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன் தாமே அவருக்குத் தந்தருள்வாராக !

அல்லேலூயா !

அணிந்துரை

அருட்திரு. எட்வர்ட் ரமணி

பதிவாளர்,

தமிழ்நாடு இறையியல் கல்லூரி,

அரசராடி, மதுரை-10

பாஸ்டர் அ.கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் ‘வளமான பிரசங்கி’ என்னும் நூலினை வாசித்து மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

ஒரு நற்செய்திப் பணியாளன் சிறந்த அருளுரை ஆற்றுவதற்கு முன்னோடியாகப் பயன்படக்கூடிய நூல் இஃது.

பாஸ்டர் அ.கிறிஸ்டோபர் அவர்கள் தன் வாழ்க்கையின் அனுபவத்திலிருந்து காட்டும் எடுத்துக்காட்டுகள் பயனுள்ளவையாகவும், சிறந்த முறையிலும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது இந்நூலின் கோர்வை சிறப்பான வகையில் அமைந்திருக்கிறது. புதியதாக அருளுரை ஆற்ற முன் வருகின்றவர் படித்து பயன்பெற வேண்டிய நூல் ஒரு அருளுரைஞர் எப்போதும் தான் அருளுரை ஆற்றவேண்டிய மக்களை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்ற சிறந்த கருத்தை இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது. அருட்தொண்டர்கள் இதனை படித்து பயன்பெற வாழ்த்துகின்றேன் இந்நூலினை சிறந்த முறையில் எழுதிய பாஸ்டர் அ.கிறிஸ்டோபர் அவர்களை வாழ்த்துகின்றேன்.

படைக்கிறேன்

நித்தியானந்தமுள்ள ஏக சக்ராதிபதியும், இராஜாதி ராஜாவும், கர்த்தாதி கர்த்தாவும், ஒருவராய் சாவாமை உள்ளவரும், சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணுகிறவரும், மனுஷரில் ஒருவரும் கண்டிராதவரும், காணக்கூடாதவருமாய் இருக்கிற என் அன்பரின் பொற்பாதத்தில் படைக்கிறேன்.

பாஸ்டர் அ. கிறிஸ்டோபர்

பொருளடக்கம்

1. பிரசங்கியின் தகுதிகள் !
2. பிரசங்கியின் பண்புகள் !
3. இவைகளைத் தவிர்த்து விடுங்கள் !
4. இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !
5. அரங்கேற்றம் !

அறிமுகம்

வளமான பிரசங்கி என்கின்ற நூலை எழுதுகின்ற நான் ஏதோ ஒரு புத்தகத்தை எழுத வேண்டும் என்றோ அல்லது முற்றும் தெரிந்த கற்றறிந்த பிரசங்கி என்று நினைத்தோ எழுதவில்லை. நான் ஆரம்ப நாட்களில் பிரசங்கித்த பிரசங்கங்களை மீண்டும் யோசித்துப் பார்க்கிறேன். அவைகளை இப்பொழுது நினைத்தாலும் நகைப்பு ஏற்படுகிறது. ஏன்? இப்பொழுது, நான் பேசின பிரசங்கங்களை நாடாப்பதிவால் திரும்ப கேட்கிறபோது சில பகுதிகளை நினைத்து வெட்கப்படுகிறேன். பிழைகளை திருத்திக் கொள்ள முயற்சியும் செய்து வருகிறேன். இந்த என் சொந்த அனுபவமே இந்த நூலை எழுதுவதற்கு ஒரு தூண்டுகோலாய் அமைந்தது. ஒரு சாதாரண தேவ பிள்ளை பிரசங்கியாகவும், ஒரு பிரசங்கி வளமான பிரசங்கியாகவும் இதனை எழுதுகிறேன்.

பிரசங்கம் என்றவுடன் சிலர் அது என் பொறுப்பல்ல என்று ஒதுங்கி விடுகின்றனர். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து பரம் ஏறி செல்கின்ற போது, “நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கியுங்கள்” என்று சொல்லிச் சென்றார். ஆகவே பிரசங்கித்தல் என்பது என்மேலும், இதை வாசிக்கின்ற உமது மேலும் விழுந்த கடன் என்பதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு சிலர், பிரசங்கந்தானே நாலு வார்த்தை சொன்னால் போதுமானது என்றெண்ணி பிரசங்கிப்பதை அலட்சியப்படுத்தி, தேவ ஊழியத்தின் பெரும் பகுதியை, தேவசித்தத்தின் பெரும்

பகுதியை தாங்களாகவே இடித்து வருகின்றனர்.

பிரசங்கம் என்பது யாது? இதனை நீங்கள் முதலாவதாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எழுத்து மூலமாக ஊழியம் செய்கின்றோம். அல்லது வேதாகமப் பகுதியைக் கொடுக்கின்றோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். இந்த எழுத்துப்பிரதியை பெற்றுக் கொள்ளுகிற மனுஷன் படிப்பு, அறிவு, அதை வாசிக்கின்ற உற்சாகம் இம்மூன்றையும் பெற்று இருப்பானாயின் நமது ஊழியம் பயன் தரும். ஆனால், பிரசங்கம் என்பதோ, நம்முன் நிற்பவர் படித்தவரா? படிக்காதவரா? சிறியவரா? பெரியவரா? என்பதனை உணர்ந்து அவர் உள்ளத்துக்குள்ளே நமது உள்ளத்தின் கருத்தினை வைப்பதாகும். சுருங்கக் கூறின் இரண்டு உள்ளங்கள் கருத்தினால் சங்கமம் ஆவதே பிரசங்கம் எனப்படும். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் எட்டாம் அதிகாரத்தில் வருகிற எத்தியோப்பிய மந்திரி படித்த மனுஷன், ஆனாலும் அவன் வைத்திருந்த வேத பகுதி அவனுக்கே புரியவில்லை. சுவிசேஷகனாகிய பிலிப்பு அதனை வாசித்து விளக்கித் தருகிறான். அதன் முடிவாக மந்திரி மகிழ்ச்சியுடன் வந்த வழி திரும்புகிறார்.

இதை வாசிக்கும் அன்பரே, நீர் எந்த விதமான ஊழியத்தைச் செய்தாலும், கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பதே உன்னதமான ஊழியமாகும் என்பதை உணருதல் வேண்டும். இந்த உன்னதமான ஊழியத்தை ஆயத்தம் இல்லாமலோ அல்லது அலட்சியத்துடனோ செய்வோமாகில் தேவனுடைய நாமத்தை தூஷணம் செய்கிறோம் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தேவஞானம்!

வேத அறிவு!

தாழ்மை!

சொல்வதை செய்!

தேவ ஞானம்!

“தடி எடுத்தவன் எல்லாம் தண்டல்காரனா?” என்கின்ற பழமொழி நமது தமிழகத்தில் பரவலாக தெரிந்த ஒன்றே. அப்படியே வேதத்தை எடுப்பவரும், வேதத்தை பிரசங்கிப்பவரும் பிரசங்கியாக மாறிவிட முடியாது. பிரசங்கிப்பவருக்கென்று சில தகுதிகளும், சில பண்பாடுகளும் அவசியம். அந்தத் தகுதிகளையும் பண்பாடுகளையுமே நாம் தொடர்ந்து வருகின்ற அதிகாரங்களில் கவனிக்கப்போகின்றோம்.

முதலாவது, ஒரு தேவ ஊழியனுக்கு இருக்க வேண்டிய தகுதி ‘தேவ ஞானமே’ ஆகும். அநேக பிரசங்கிமார்கள் பிரகாசியாமல் போவதற்குக் காரணம் அவர்கள் மனுஷ ஞானத்தினாலே பிரசங்கிப்பதேயாகும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தன்னைக் குறித்து சொல்லுகிறபோது (I கொரி 2 அதி, 5 ஆம் வசனம்) “என் பேச்சும் என் பிரசங்கமும் மனுஷ ஞானத்திற்குரிய நயவசனமுள்ளதாயிராமல், ஆவியினாலும் பெலத்தினாலும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதாயிருந்தது” என்று எழுதியிருக்கிறார்.

ஆகவே ஒரு பிரசங்கி பரிசுத்த ஆவியின் நிறைவிற்குள் இருக்க வேண்டுவது அவசியம். அந்த ஆவியானவரே அவனுக்குள் இருந்து அவன் பேசவேண்டியவைகளை வெளிப்படுத்திக் கொடுப்பார். அப்படி ஆவியானவரால் வெளிப்படுத்திக் கொடுக்கும் காரியங்களை பிரசங்கிக்கும்போது அதிலே தேவ ஞானத்தையும், வெளிப்படுத்துதலையும் பெற்றுக் கொள்ள அவர் ஜெபிக்கின்றவராய் இருக்கவேண்டும்.

அப்படி ஜெபத்தோடும், ஆவியின் நிறைவோடும் பிரசங்கிக்கின்ற பிரசங்கமே ஜீவனுள்ளதும், சாரம் ஏற்றப்பட்டதும், கிருபை பொருந்தினதுமாயிருக்கிறது. இந்த அனுபவமில்லாமல் பிரசங்கித்தால் “மழைக்காலத் தவளையிடும் மகா உன்னத கீத வாத்தியம் போல” அபசரம் இட்டு, ஆவலோடு கேட்க வந்தவர்களை அவசரத்தோடு ஓடச் செய்யும். “மாடு வாங்கப்போகும்போது சிறந்த மாடா” என்று பார்க்க அந்த மாட்டின் கழுத்தைத் தடவிப் பார்க்க வேண்டும். அதுபோல பிரசங்கியின் வளத்தைப் பார்க்க ‘வார்த்தையை’ அல்ல, அவர் ‘முழங்காலை’ தடவிப்பார்க்கவேண்டும் என்று சென்னையில் உள்ள மூத்த போதகர் ஒருவர் சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்.

நல்ல பிரசங்கம் செய்ய அநேகர் உண்டு. ஆனால் வளமான பிரசங்கம் செய்ய ஆட்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். ‘இயேசுவின் பாணியில் ஊழியம் செய்வோம்’ என்று பாட்டு பாடுகின்றோம். அதே சமயத்தில் இயேசுவின் பாணி என்னவென்று அறியாமலும் இருக்கின்றோம். யோவான் எழுதின சுவிசேஷத்தில் 7:53ம், மற்றும் 8 ஆம் அதிகாரம் முதல் வசனம் ஆகியவை தான் இயேசுவின் பாணியாகும். ஊழியம் முடிந்ததும் தங்கள் வீட்டிற்கு எல்லோரும் போய்விட்டார்கள். இயேசு மாத்திரம் ஒலிவ மலைக்குப்போனார் என்று எழுதியிருக்கிறது.

இயேசுவின் பிரசங்கத்தைக் குறித்து எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டதற்கும் அவர் வார்த்தையினாலே கிருபை பெற்றதற்கும் காரணம் அவர் இரவில் ஜெபித்த ஜெபங்களேயாகும். பலமும் அல்ல.

வளமான பிரசங்கி!

11

பராக்கிரமமும் அல்ல எனது ஆவியினாலே எல்லாம் ஆகும் என்ற வசனத்தை நமது கண்முன் நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். தேவ வல்லமையோடு, பிரசங்கிக்க, தேவஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள தேவ சமூகத்தில் காத்திருக்க வேண்டும். நான் ஒரே பிரசங்கத்தைப் பல இடங்களில் செய்திருக்கிறேன். அவை பல இடங்களில் ஆசீர்வாதத்தையும், சில இடங்களில் ஏமாற்றத்தையும் தந்திருக்கின்றன.

இவைகளுக்குக் காரணம் பிரசங்கத்திற்கு முன்பாக நான் செய்த ஆயத்த ஜெபத்தின் நிலையேயாகும். என்னை ஆவிக்குரிய ஜீவியத்தில் வளர்த்தவர்கள் முதலாவது கற்றுத்தந்தது ‘நீ ஒரு மணி நேரம் பிரசங்கிக்க வேண்டுமானால் இரண்டுமணிநேரம் ஜெபிக்க வேண்டும்’ இதனை என் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடித்து ஜெயம் பெற்றுள்ளேன்.

சாலொமோன் ஞானி தேவாலயம் கட்ட தீருவுக்கு ஆட்களை (I இரா 5-ஆம் அதிகாரம்) அனுப்பும்போது ஒரு மாதம் லீபனோனில் மரம் வெட்டவேண்டும். இரண்டு மாதங்கள் எருசலேமில் தங்கி தங்கள் மழுங்கிய ஆயுதங்களை கூர்மையாக்கிக் கொண்டு இருக்க வேண்டும். இதிலேதான் எவ்வளவு ஞானம் விளங்குகின்றது! ஒரு மாதம் அவர்கள் எருசலேமில் தங்கி தாங்கள் மழுங்கிய ஆயுதங்களை கூர்மையாக்கிக்கொண்டு மீண்டும் மரம் வெட்டச் சென்றனர். அப்படிச்செல்லும் போது மரங்கள் உடனுக்குடன் சாய்ந்தது. ஆனால் இன்று அநேக பிரசங்கிமார்கள் தேவ சமூகத்தில் உட்காராமலே

12

பிரசங்கியின் தகுதிகள்

பிரசங்கிக்க வந்துவிடுவதால் மழுங்கிய ஆயுதத்தினிடம் மாட்டிக்கொண்ட மரம்போல் அறுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர், நம்முடைய அப்பாவி ஆத்துமாக்கள். இந்த அறுவை பிரசங்கத்திலிருந்து விடுதலை பெற அதிகமாய் ஜெபித்து கிருபையை புதுப்பித்து சீருடனே, நற்பேருடனே பிரசங்கியுங்கள்.

வேத அறிவு!

நல்ல பிரசங்கி என்பவன் நல்ல நூல் நிலையமாக அல்லது கருத்துப் பெட்டகமாக இருத்தல் வேண்டும். இதற்காக பிரசங்கி என்பவன் வேதத்தில் புலியாக இருக்கவேண்டும் என்பது அர்த்தமல்ல குறைந்தபட்சம் வேதத்தையாகிலும் புரிந்து வைத்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். மல்கியா தீர்க்கதரிசன புத்தகம் இரண்டாம் அதிகாரம் 7-ஆம் வசனத்தில் “ஆசாரியனுடைய உதடுகள் அறிவைக் காக்க வேண்டும்; வேதத்தை அவர்களுடைய வாயிலே தேடுவார்கள்” என்று எழுதியிருக்கிறது. வேதவாக்கியங்கள் நமது வாயில் சுரந்து கொண்டேயிருக்க வேண்டும்.

எஸ்றா 7:6-ல் எஸ்றா கற்றுத் தேர்ந்த வேத பாரகனாய் இருந்தான் என்று வாசிக்கிறோம். பிரசங்கியாரின் வாழ்க்கையில் முறையான வேத வாசிப்பின் அனுபவம் இருத்தல் அவசியம். இன்று அனேகர் நுனிப்புல் மேயும் ஆடுகளைப்போல, சுவிசேஷத்தை வாசித்துவிட்டு பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்து விடுகின்றனர். ரயில் பயணம் செய்வோர்

நேரப்போக்கிற்காக ரயில்வே அட்டவணையை (Guide) புரட்டிப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல சில பிரசங்கிமார்கள், செய்ய ஏதுமே வேலையில்லை என்று வேதத்தை கையில் எடுக்கின்றனர். அதுவும், போனால் போகட்டும் என்று புரட்டிப் பார்க்கின்றனர். இப்படிப்பட்டவர்கள் பேசத் தொடங்கியவுடனே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் “இவரா அரைத்த மாவையே அரைத்துக்கொண்டிருப்பார்” என்று சலித்துக்கொள்வர்.

அருமையானவர்களே! ஒரே கருத்தை அடைத்து வைத்திருக்கும் பல திருஷ்டாந்தங்கள் வேதத்தில் புதைந்திருக்கின்றன. இவைகளை ஆராய்ந்து, பகுத்து வாசிக்க வேண்டும். ஒரே உதாரணத்தைத் திரும்பத் திரும்ப சொல்வோமாகில், மக்கள் பிரசங்கத்தின் போக்கைக் கவனிக்காமல் நமது பிரசங்கத்திற்கு மதிப்பெண் போட ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஏசாயா 34-ஆம் அதிகாரம் 16 ஆம் வசனத்தில் “காத்தருடைய புத்தகத்திலே தேடி வாசியுங்கள்; இவைகளில் ஒன்றும் குறையாது; இவைகளில் ஒன்றும் ஜோடில்லாதிராது; அவருடைய வாய் இதை சொல்லிற்று” என்று எழுதியிருக்கக்காண்கிறோம். எனவே பிரசங்கி வேதத்தில் தேடி வாசித்து இருதயமெனும் பொக்கிஷசாலையிலே சேர்த்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். யாக்கோபின் குமாரனாகிய யோசேப்பு எகிப்தில் இருந்த நாளில் பஞ்சகாலம் வரும் என்று ஆவியிலே அறிந்து, தானியங்களை சேமித்து வைத்தான். அதுபோல நாமும் திருவசனமாகிய

தானியத்தை எதிர்காலத்திற்கென்று சேர்த்துவைக்க வேண்டும். சில நூதன சீஷர்கள் இவ்வாறு குறிப்பெடுப்பதும், குறித்து வைப்பதும் தவறு என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களைக் குறித்து நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன்.

நமது இரட்சகராகிய ஆண்டவரும் கூட வனாந்தரத்தில் 5000 பேரை போஷிப்பதற்கு முன்னர் சீஷர்களிடத்தில் என்ன உள்ளது என்று கேட்டு, அவர்கள் மூலமாய் வந்த ஐந்தப்பம் இரண்டு மீனை கேட்டு வாங்கி, அதை ஆசீர்வதித்து, அவர்கள் மூலமாகவே ஐயாயிரம் பேரைப் போஷித்தார். அப்படியே தேவன் நம்மைக்கொண்டு மக்களை ஆவிக்குரிய காரியத்தில் போஷிக்க வேண்டுமெனில் நமது நெஞ்சத்திலே வசனத்தை சேமித்து வைக்க வேண்டும். நெஞ்சத்திலே வசனப்பஞ்சம் ஏற்படுமாயின் பிரசங்கி வெட்கப்பட்டுப் போகவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவிடும்.

வேதத்தில் தேடி வாசிப்பது மட்டும் அல்ல. கருத்தாய் வாசிப்பதும் மிகமிக அவசியம். ஒரு பிரசங்கியார் தனது பிரசங்கத்தினிடையில் “அந்த நகோமி கவலையாய், மிகவும் கவலையாய் இருந்ததை பார்த்த ராஜா, நகோமி நீ ஏன் கவலையாய் இருக்கிறாய்? என்றான்” என்று சொன்னவுடன் கூட்டத்தார் அனைவரும் ஒரு கணம் திகைத்து ஒருவருக்கு ஒருவர் “ஏனப்பா, இந்த சம்பவம் வேதத்தில் எங்கேயிருக்கிறது?” என்று மண்டையை உடைத்துக்கொண்டனர். ஏன்? உங்களுக்கும்

அப்படித்தான் இருக்கிறதா? அந்த பிரசங்கி கூறின நகோமி, யார் தெரியுமா? எருசலேமின் அலங்கத்தைக் கட்டின நெகேமியாதான். இன்னும் ஒரு பிரசங்கியார் தமது பிரசங்கத்தில் “அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பேதுருவிற்கு எழுதின நிருபம்” என்று சொன்னவுடன் சபையார் எல்லோரும் சிரித்து விட்டனர். அருமையானவர்களே! வேதத்தில் உள்ள பெயர்களை வாசிக்கும் போது கவனமாக உச்சரிக்க வேண்டும்.

சில நல்ல பிரசங்கங்கள் இதுபோன்ற சிறிய தவறுகளினாலே பயன் தராமல் பரிசுசத்திற்குரியனவாக மாறிவிடுகின்றன. கர்த்தர் என் மேய்ப்பராய் இருக்கிறார். நான் தாழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று அழுத்தி உச்சரிக்கின்ற பிரசங்கிமார்களையும் பார்த்திருக்கிறேன் இவையாவும் தவிர்க்கக்கூடிய ஒன்றே.

வேதத்தில் இருக்கும் அடுத்த சிக்கலும் இந்தப் பெயர்கள்தாம். வேதத்திலே மரியாள் என்று ஆறு பெயர்களும், சீமோன் என்ற பெயரில் சிலரும் இருக்கின்றனர். பிரசங்கியார்கள் பிரசங்கத்தை ஆயத்தம் பண்ணும்போது ஒத்துவாக்கிய அகராதியிலிருந்து குறித்துக்கொண்டு கன்னி மரியாளை மகதலேனா மரியாளாக்கி, மகதலேனா மரியாளை கிலேயப்பா மரியாளாக்கி புதுவிதமான சமையல் சமைத்து விடுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட நவரச பிரசங்கங்களைக் கேட்டு நாகைப் பிடுங்கிக்கொள்ள வேண்டு மென்றிருந்த சமயங்கள் எத்தனை எத்தனையோ!

தாழ்மை !

“தாழ்மையுள்ளவர்களிடத்தில் கிருபை பெருகுகிறது” இந்த வசனம் மெத்த உண்மை. நாம் கிருபை பெற்ற பிரசங்கியாராக இருக்கவேண்டுமெனில் தாழ்மையுள்ள பிரசங்கியாக இருக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். பெருமை நம் உள்ளத்தில் புகும்போது கிருபை வெளியேறி உள்ளம் வெறுமையாகிவிடுகிறது என்பதை நாம் முதலாவது அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஓர் இளம் பிரசங்கி மூத்த போதகராலே பிரசங்கிக்கும்படி பணித்துக்கொள்ளப்பட்டார். உடனே அந்த இளம் பிரசங்கி, “ஆகா! எத்தனையோ பேர் இருக்க என்னை அழைத்திருக்கிறார்களே” என்று நினைத்து மிகப்பெருமையாக உடனே குலுக்கிக் கொண்டு, பிரசங்க பீடத்தின் மேல் ஏறி, ஜனங்களைப் பார்த்து மிகுந்த தொனியோடே பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்தார். ஐந்து நிமிடத்திற்குள்ளே, உட்கார்ந்துகொண்டிருந்த தன்னுடைய சகாக்களைப் பார்த்ததும், மிரண்டு, பிரசங்க குறிப்புகளை மறந்து, மேற்கொண்டு தொடர முடியாத நிலையில் பிதற்றி, எதை எதையோ உளறிக்கொட்டி, குழப்பி, கலக்கி, முடிவில் வெட்கி, நாணி, கூனி, குறுகி சில மணித்துளிகளுக்குள் தன் இருப்பிடம் வந்து அமர்ந்தார். கூட்ட முடிவில் போதகர் வந்து இளையவரை அழைத்து “தம்பி, நீ வந்தது போல போயிருந்தால் நீ போனதுபோல வந்திருப்பாய்” என்று கூறினார். புரிகிறதா உங்களுக்கு? இல்லையென்றால்

மேற்கூறியதை மறுமுறை வாசித்துப் பாருங்கள். ஆம், இந்த அநுபவம் எனக்கு படிப்பினையாய் அமைந்தது.

‘நான்’ என்ற எண்ணம் அடியோடு பிரசங்கியின் உள்ளத்தில் சாகவேண்டும். அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் சொல்லும் வண்ணம், என்னை பலப்படுத்துகிற கிறிஸ்துவினாலே எல்லாவற்றையும் செய்ய பெலனுண்டு என்கிற கிறிஸ்துவின்மேல் இருக்கிற நம்பிக்கை பிரசங்கியின் உள்ளத்தில் இருக்க வேண்டும்.

பிரசங்கி எல்லா சூழ்நிலையிலும், கிறிஸ்துவை உயர்த்திக் காட்டவேண்டும். இங்கு நான் கற்றுக்கொண்ட காரியம் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய சில உயர்ந்த ஆவிக்குரிய அனுபவங்களை பிரசங்கத்தில் சொல்லும்போது ‘என்’ ‘நான்’ என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தாமல் ‘ஒரு கர்த்தருடைய பிள்ளை’ என்று படர்கையில் கூறவேண்டும். இன்றைக்கு அனேக பிரசங்கியார்கள் பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்து முக்கால் பகுதியை சுய விளம்பரத்திற்காகவும், சுய பிரஸ்தாபத்திற்கென்றும் எடுத்துக்கொண்டு கால்பகுதி பிரசங்கம் செய்கின்றனர். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரசங்கம் கானல்நீர் போலவும், வானவில் போலவும், மாய ஜாலங்களைக்காட்டி கேட்போர் உள்ளத்தைவிட்டு மறைந்துபோகும் என்பது திண்ணம். யோவான் ஸ்நானகன் போல், “நீர் பெருக நான் சிறுக” என்று எப்பொழுதும் இருதயத்தில் சொல்லி பின் பிரசங்கத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் வலம்புரி ஜான் எம்.பி. (தாய்

வாரப்பத்திரிக்கையின் ஆசிரியர்) எழுதிய ‘விதைகள் விழுதுகள்’ என்ற புத்தகத்தைப் படித்தேன். அதில் 48-ம் பக்கம் 5-ம் பத்தியில் “கல்லறைகளில் கூட தங்கள் ஜாதிப்பெயர்களை எழுதுகிறவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள்தான். இயேசுநாதரின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு, தன் சுய ஜாதிப் புத்திக்கு வேக விளம்பரம் தேடிக்கொண்டிருக்கிற வெட்கம் கெட்டவர்கள் நிரம்பப்பேர் இருக்கிறார்கள்” என்று எழுதி உள்ளார். வாசித்தவுடன் அழுதேன். மறுப்புக்கடிதம் அவருக்கு அனுப்ப எழுத உட்கார்ந்தேன். ஆனால் என்பேனா எழுத மறுத்து விட்டது. காரணம் பிரசங்கிமார்களுக்குள் ஜாதிப் பெருமை – மாவட்டப் பெருமை – படிப்புப் பெருமை – அனுபவப் பெருமை ..... இதனால்தான் நான்காவது மனிதன் நம்மைப் பற்றி, நக்கல் நடைகளை எழுதிக்கொட்டுகிறான். எனவே எல்லாவற்றிலும் தாழ்மையைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கடைப்பிடிக்கவும் வேண்டும். இயேசுநாதரின் நுகமே சாந்தமும், மனத் தாழ்மையும்தானே! சிந்திப்போம், செயல்படுவோம்.

சொல்வதை செய்!

பிரசங்கியின் வார்த்தையும், பிரசங்கியின் வாழ்க்கையும் இரண்டு தண்டவாளங்கள். அவைகள் எப்பொழுதும் இணையாகவே செல்ல வேண்டும். அப்படியின்றி வித்தியாசமாய் செல்லுமாயின் இரயில் வண்டி கவிழ்வது போல் பிரசங்கியாரின் எதிர்காலமும்

சூன்யமாகிவிடும். எஸ்றா 7-ஆம் அதிகாரம் 10-ஆம் வசனத்தில் ஆசாரியனாகிய எஸ்றா உபதேசிக்க மாத்திரம் அல்ல, அதன்படி செய்யவும் தன் இருதயத்தைப் பக்குவப்படுத்திக்கொண்டான் என்று வாசிக்கிறோம். ஒரு பிரசங்கியின் வார்த்தையை விட வாழ்க்கையே மக்களைக் கவரக்கூடியதாய் இருக்கிறது. “நீ பிரசங்கிப்பதை நீயே செய்; இல்லாவிட்டால் மாற்றான் நீ செய்வதை பிரசங்கிப்பான்” என்பது ஒரு பரிசுத்தவானின் திருவாய் மொழி, எனவே நமது பிரசங்கத்திற்கு நாமே சாட்சிகளாயிருக்க வேண்டும்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் என்னைப் பின்பற்றுங்கள் என்று சவால் விடுவது மட்டும் அல்ல, தன்னைப் பின்பற்றி வந்த உத்தமகுமாரனாகிய தீமோத்தேயுவை (I தீமோ 4:12) “நீயே எல்லாவற்றுக்கும் மாதிரியாய் இரு” என்று புத்தி புகட்டுகிறார். ஆகவே பிரசங்கி ஒவ்வொரு அடி எடுத்து வைக்கும்போதும் மிகவும் கவனமாக, தான் பிரசங்கித்தபடியே அடி எடுத்து வைக்க வேண்டும். நாம் ஆயிரம் பேரைப் பார்த்து பிரசங்கிக்கும்போது ஆயிரம்பேர் நம்மைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நமது கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அநேக பிரசங்கியார் களுடைய வாழ்வில் சொல்லும் செயலும் சம்மந்தம் இல்லாதபடியால், பிரசங்கத்தில் எடுப்பு இல்லாதவர்களாய் போய்விடுகிறார்கள்.,

ஒரு போதகர் பொறுமையைக் குறித்து பிரசங்கம் செய்துவிட்டு வீட்டிற்குச் சென்றார். ஒரு அரை மணி நேரம் கழித்து ஒரு விசுவாசி போதகரைக் காண

வீட்டிற்குச் சென்றார். அவர் வாசலில் நுழையும்போது சட்டி பறந்து வந்து ‘டமால்’ என்று காலடியில் விழுந்தது. காரணம் என்ன தெரியுமா? சாம்பாரில் உப்பு கொஞ்சம் அதிகம். அதனால் பொறுமையிழந்த போதகர் சட்டியைப் போட்டு உடைத்தார். காணச்சென்ற விசுவாசி சற்றுமுன் அவர் கேட்ட பிரசங்கத்தினால், அவர் எடுத்த தீர்மானமும் சட்டியைப் போல் உடையப்பெற்று சமாதானம் இழந்து சலிப்போடே சந்தடி காட்டாமல் திரும்பச் சென்று விட்டார்.

மற்றும் ஒரு போதகர் தேவன் போஷிக்கும் விதத்தைக் கேட்போரை திகைக்க வைக்கும் வகையில் ஆவேசமாய் (ஆ! வேஷமாய்) பிரசங்கித்தார். அன்று மாலை. ஒரு விசுவாசி கடைத்தெரு வழியாய் போய்க்கொண்டிருந்தார். காலையில் பிரசங்கம் செய்த பிரசங்கியார் ‘அண்டாவுடன்’ அடகுக்கடையில் இருப்பதைப் பார்த்து அதிர்ந்து போனார். இவரும் காலையில் கேட்ட பிரசங்கத்தையும், அதனால் உண்டான விசுவாசத்தையும் அடகுக்கடையில் வைத்துவிட்டு நடையைக் கட்டினார்—கடைத் தெருவை நோக்கி, பிரசங்கமும், வாழ்க்கையும் ஒன்றுபோல் உள்ளவர் களுடைய பிரசங்கத்திற்கே மக்கள் கவனத்தையும், கனத்தையும் கொடுப்பார்கள்.

ஆகவே பிரசங்கிமார்கள் சொல்லுவதை செய்யவும் அல்லது செய்வதை சொல்லவும் தங்களைப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ‘விதையும் விழுதும்’ ஆசிரியர் 48-ம் பக்கம் 6-ம் பத்தியில் ‘பாதிரியர்களை ஏன் தவறு செய்கிறீர்கள்

வளமான பிரசங்கி!

21

என்று கேட்டால், தவறு செய்கிறவன் தானே மனிதன் என்கிறார்கள். இனிமேல் நான்கூட சில அங்கிகளைத் தைத்து வைத்துக் கொள்ளப்போகிறேன்’ என்கிறார். இதன் அர்த்தம் புரிகிறதா? நமது போதனையே சாதனையாக பூமிக்கு வெளிப்பட வேண்டுமென்று எல்லோரும் எதிர்பார்க்க கின்றனர். எப்பக்கத்திலும் விழிப்பாய் இருந்து தேவபயத் தோடே பரிசுத்தமாக்குதலைப் பூரணப்படுத்தக் கடவோம்.

நினைவில் கொள்க!

“மற்றவனுக்குப் போதிக்கிற நீ உனக்குத் தானே போதியாமல் இருப்பது என்ன” (ரோமர் 2:21)

“நீயே எல்லாவற்றிலும் உன்னை நற்கிரியைகளுக்கு மாதிரியாகக் காண்பித்து.... ஒருவனும் உன்னை அசட்டை பண்ண இடம் கொடாமல் இருப்பாயாக” (கீத்து 2:7,15)

22

பிரசங்கியின் தகுதிகள்

நேரம் !

போதகசமர்த்தம் !

இயம்பும் விதம் !

நகைச்சுவை !

குரல் !

நேரம் !

இதுகாறும் பிரசங்கியினுடைய தகுதிகளைப் பார்த்தோம். தொடர்ந்து அவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில காரியங்களைப் பார்ப்போம். தேவஞானம், வேத அறிவு, தாழ்மை, சொந்த அனுபவம் போன்ற மேலான காரியங்களோடு கடைப்பிடிக்க வேண்டிய சில காரியங்களைக் குறித்து சற்று கவனம் செலுத்துவோம்.

எந்த பிரசங்கியும் நேரத்தைக் குறித்த தரிசனம் உடையவராக இருத்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட நேரத்தை விட்டு தாமதமாய் வருகிற எந்த ஒரு பிரசங்கியும் தான் பிரசங்கிப்பதற்கு முன்பே சாட்சியை இழந்து விடுகிறார். அதன்பின் அவர் தேவதூதனைப் போல பிரசங்கம் செய்தாலும், கேட்பவரின் உள்ளம் விசாலமாக இராது. நேரத்திற்கு வருவது மாத்திரமல்ல. கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திற்குள் பிரசங்கிக்க வேண்டும். ஒரு ஆரம்ப காலப் பிரசங்கி தோல்வி அடைகிற முதலாவது இடம் “தான் அதிக நேரம் பேச வேண்டும்” என்று நினைக்கிற இடமே ஆகும். நாம் எவ்வளவு நேரம் பேசினோம் என்பது முக்கியமல்ல. எதைப்பேசினோம் என்பதே முக்கிய அம்சமாகும்.

கோழி ‘குஞ்சு’ பொரிக்க முட்டையின்மேல் அடைகாப்பதுபோல் நாம் சொல்லப்போகும் கருப்பொருளின் மேல் நின்று, சுற்றி வந்து மக்கள் மனதில் பதிய வைக்க வேண்டும். சிலர் அதனை விட்டுவிட்டு பேசத் துவங்கி ஆதியாகமம் முதல் வெளிப்படுத்தல் வரை எல்லா வசனங்களையும்

கையாண்டு நேரத்தைக் கொலைசெய்து விடுகின்றனர். ஈண்டு ஒரு காரியத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் ‘நமக்கு தெரிந்ததைச் சொல்ல வேண்டும்; ஆனால் தெரிந்ததை எல்லாம் சொல்லிவிடக்கூடாது’ கருங்கக் கூறின் இடம் பொருள் அறிந்து பேசுவது சாலச் சிறந்ததாகும்.

ஒருமுறை ஒரு பிரசங்கியார் ஆயத்தத்தோடு ஒரு திருச்சபைக்கு பேசச் சென்றிருக்கிறார். மழையை முன்னிட்டு ஒருவரைத் தவிர எவருமே கூட்டத்திற்கு வரவில்லை. அங்கு வந்த ஒருவரும், “ஐயா, பிரசங்கம் வேண்டாம். ஜெபித்து விட்டு செல்லலாம்” என்றார். உடனே பிரசங்கியார் “என்னய்யா பேசுகின்றீர்! நான் ஐம்பது பேருக்கு பிரியாணி கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒருவர் மாத்திரம் இருக்கக்காணும் போது அவருக்கு பிரியாணி கொடுக்காமலா போய் விடுவேன்?” என்று சொல்லி பிரசங்கித்து முடித்தார். பின்பு வந்தவரை நோக்கி “எப்படி ஐயா பிரசங்கம் இருந்தது?” என்று பிரசங்கி கேட்க, வந்தவர் “ஐம்பது பேர் உணவையும் ஒருவனுக்கே போட்டுவிட்டால் அவன் நிலை எப்படியோ, அப்படியே என் நிலையும்” என்று சொல்லி முடித்தார்.

அருமையானவர்களே! நேரத்தை நீடிக்கச் செய்வதன் மூலம் கேட்பவரின் செவிகளைச் சோர்வடையச் செய்து அவர்கள் கொஞ்சம் உணர்ந்த உணர்வுகளையும் சிதைத்து விடுகிறோம்.

ஒருமுறை ஒரு கிராமத்திற்கு ஊழியம் செய்ய சபையாய் சென்றிருந்தோம். கடைசிப் பேருந்து இரவு ஒன்பது மணிக்கென்று உள்ளூர்காரர் சொல்லியும்,

வளமான பிரசங்கி!

25

அந்த (அதிக) பிரசங்கியார் ஏழரை மணிக்கு ஆரம்பித்த பிரசங்கத்தை இழுத்துக்கொண்டிருந்தார். ஒன்பது மணியானபோது பேருந்து வருகிற சத்தம் கேட்டது. ஜனங்கள் எல்லோரும் பிரசங்கம் கேட்பதை விட்டுவிட்டு பேருந்தை பிடிக்க புறப்பட ஆரம்பித்தனர். இதனை உணர்ந்த பிரசங்கியார் “யாரும் அசையக்கூடாது. இந்த வண்டியை விட்டால் கர்த்தர் வேறு ஓர் வண்டியை அனுப்புவார்” என்று சொல்லி பிரசங்கத்தை 9 1/2 மணிக்கு முடித்தார். நடந்தது என்ன தெரியுமா? குழந்தை குட்டிகளுடன் ஐந்து மைல் தூரம் நடந்தே வீடு வந்து சேர்ந்தோம் வரும்வழியில் எல்லோரும் ஏகமனதாய் ஒரு தீர்மானம் எடுத்துக்கொண்டார்கள். என்னவென்று தெரியுமா? “இந்த பிரசங்கியார் பிரசங்கம் செய்கிற எந்தக்கூட்டத்திற்கும் வரமாட்டோம்” என்பதேயாகும்!

பாருங்கள்! ஒரு பெரிய பிரசங்கியார், கொஞ்ச நேரத்திற்குள்ளாக தன்னுடைய சாட்சியை இழந்து கேட்பவர் உள்ளத்திலே தீராத வெறுப்பை வளர்த்துக்கொண்டார். பெரிய பிரசங்கம் செய்கிறவர்களெல்லாம் பெரிய பிரசங்கியாராகிவிட முடியாது. கொடுக்கப்பட்ட நேரத்திலே பிரசங்கித்து முடிப்பவரே பெரிய பிரசங்கியாவார். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சபையின் மூத்த போதகர் 5,10,15,30,45 இப்படி எத்தனை நிமிடமானாலும், அதற்குள்ளே தான் சொல்ல விரும்பிய கருத்தினை, அழகாக, ஆழமாக, திட்டமாக திருத்தமாகக் கூறி தன் பிரசங்கத்தை முடிப்பார். அப்படிப்பட்டவர்கள் தான் பெரிய பிரசங்கிகளாக மக்கள் மனதில் நிற்க முடியும்.

26

பிரசங்கியின் பண்புகள்!

வளமான பிரசங்கியாக விரும்புகின்றவர் காலத்தை மதிப்பவராக இருக்க வேண்டும். குறித்த நேரத்திற்கு வந்து பிரசங்கத்தை முடிப்பவராக இருக்கும் பிரசங்கியே மக்கள் மனதில் மங்கா சுடர்விட்டு பிரகாசிப்பார்.

தமிழகத்தில் பிரபலமான சுவிசேஷகர் நெல்லை ஜெபராஜ் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகியிருக்கிறேன். அவரைக் கூட்டத்திற்கு அழைப்பவர்கள் 6-30 மணிக்கு என்று அச்சடித்திருந்தாலும், முதல் நாள் தாமதமாக ஆரம்பித்து 8-15 மணிக்கு அவரைப் பேச அழைப்பார்கள். அதற்கு முன்னதாக நாளையிலிருந்து கூட்டம் 8-30 மணிக்கு முடிவடையும் என்று அறிவித்து விடுவார்கள். ஆனால், சகோதரர் மேடைக்கு வந்ததும் சொல்லும் முதலாவது வார்த்தை, இப்பொழுது நேரம் 8-15. சரியாக 8-30க்கு கூட்டம் முடிவடையும் என்று சொல்லி, பிரசங்கத்தை 8-30 மணிக்கு முடிப்பார். பிறகு என்ன நடக்கும் தெரியுமா? கூட்டத்தை நடத்துகிறவர்கள் அடுத்த நாள் சரியான நேரத்திற்கு ஆரம்பிப்பர். மக்களும் தாமதமாய் போனால் கூட்டம் முடிந்துவிடும் என்று சொல்லி அவர்களும் சரியான நேரத்திற்கு வந்து நிற்பர். கடைசி நாளன்று 5-30 மணிக்கே கூட்டம் வந்துவிடும். அப்பொழுதும் அவர் பிரசங்கத்தை வளர்க்கமாட்டார். தனக்கு கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் குறிப்பாக கூட்டம் முடிய வேண்டிய நேரத்திற்குள் முடித்துக் கொடுப்பார்.

கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில் தான் சொல்ல வந்தவைகளை சொல்லி முடிக்கும் ஆற்றல் பெற்ற

வளமான பிரசங்கி!

27

இவரைப்போல் வேறு ஒருவரிடமும் நான் பழகினதும் இல்லை, பார்த்ததும் இல்லை.

போதகசமர்த்தம் !

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் தீமோத்தேயுவுக்கு எழுதின முதலாம் நிருபம் மூன்றாம் அதிகாரம் இரண்டாம் வசனத்தில், “ஆகையால் கண்காணியானவன்..... போதக சமர்த்தனுமாய் இருக்க வேண்டும்” என்றும், இரண்டு தீமோத்தேயு இரண்டாம் அதிகாரம் 15ஆம் வசனத்தில் “நீ..... பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும்..... ஜாக்கிரதையாயிரு” என்றும் எழுதியிருக்க காண்கிறோம். ஒரு பிரசங்கிக்கு இருக்க வேண்டிய அடுத்த தகுதி “போதகசமர்த்தம்” ஆகும். இது அனுபவத்தினாலே உண்டாகின்ற ஒன்று. போதகசமர்த்தம் உள்ள பிரசங்கி கற்பாறையையும் கரைய வைத்து, மரங்களையும் நடனமாட வைத்து விடுவார். போதகசமர்த்தம் என்பதைக் கூர்ந்து கவனிக்கும்போது அதிலே (1) இயம்பும் விதம் (2) அபிநயம் (3) நகைச்சுவை (4) குரல் ஏற்ற இரக்கம் என்பவை அடங்கியிருக்கக் காணலாம்.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் அகிரிப்பா இராஜாவின் முன்பாக கட்டுண்ட நிலையில் சாட்சியாக நின்று நடந்ததைப்பேசினான். இடையில் அகிரிப்பா குறுக்கிட்டு (அப்போஸ்தல நடபடிகள் 26 ஆம் அதிகாரம் 28 ஆம் வசனம்) “நான் கிறிஸ்தவனாகிறதற்கு கொஞ்சங்குறைய நீ என்னைச் சம்மதிக்கப்பண்ணுகிறாய்” என்று பவுலை நோக்கி சொல்லுகிறான். இதுதான் போதகசமர்த்தம் என்பது

28

பிரசங்கியின் பண்புகள் !

நமக்கு முன்னே இருக்கும் மக்களை மகுடிக்கு முன் நிற்கும் பாம்பைப் போல, வசப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் அவை நடுக்கம், மேடை பயம் எல்லோரையும் ஆட்கொள்வது இயற்கை. ஆகிலும் பழக்கத்தினால் அவைகளில் இருந்து விடுபட்டு போதக சமர்த்தனாய் மாற முடியும்.

இயம்பும் விதம் !

பிரசங்கபீடத்தின்மேல் இருக்கும் பிரசங்கி தான் பேசுவதற்கு முன்பாக தனக்கு முன் இருக்கிற கூட்டத்தை ஒரு முறை நோட்டமிடவேண்டும். அவர்தம் நிலைமைக்கு ஏற்ப தனது மொழிவளத்தைக் கையாள வேண்டும். சில இடங்களில் கொஞ்சம் படித்தவர்களே இருப்பர். அப்படிப்பட்ட இடத்தில் இலக்கணத்திலும் அடுக்குத் தொடரிலும் எதுகை மோனையிலும் பேசினால் நமது வாயைத்தான் பார்ப்பார்களே தவிர அவர்களுக்குள் நாம் விரும்புகிற கிரியையை நமது வசனிப்பு செய்யாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கூடுமானவரை அனுபவத்தில் உள்ள சாதாரண காரியத்தை எடுத்துக்காட்டி பிரசங்கிக்க வேண்டும். இந்த காரியத்தில் நமது இரட்சகராகிய இயேசுவின் பிரசங்கத்தை கவனிப்போமாயின் மிகநலமாய் இருக்கும். அவர் எவ்வளவோ பெரிய ஞானியாயிருந்தாலும் தன்னுடைய பிரசங்கத்தில் மிக எளிமையான உவமைகளையே பயன்படுத்தியிருக்கிறார். “பரலோக ராஜ்யம் புளித்த மாவுக்கு

வளமான பிரசங்கி !

29

ஒப்பாயிருக்கிறது.” “திருடன் வருகிற விதமாய் வருவேன்” என வாழ்வில் தினந்தோறும் அல்லது அடிக்கடி சந்திக்கிற காரியங்களை சொல்லி வசனத்தைப் போதித்தார். எனவேதான் அவர் பிரசங்கத்தைக் கேட்க ஜனங்கள் கூட்டமாய் கூடினார்கள். நாமும் நமது பிரசங்கங்களில் எளிமையான உவமைகளை பயன்படுத்த வேண்டும்.

நமது பிரசங்கத்தைக் கற்றவர் முன்பும், மற்றவர் முன்பும் பேசும்போது அவரது சூழ்நிலைக்கேற்ப எடுத்துக்காட்டுகளை அமைத்துக்கொள்ளவும் வேண்டும். நமது இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்து தமது ஊழிய நாட்களில் ஆசாரியர் மற்றும் பரிசேயரிடத்தில் பேசும்போது, ‘ஏசாயா இப்படி சொல்லவில்லையா?’ என்று அவர்கள் அறிந்த, அவர்கள் விசுவாசிக்கும் தீர்க்கதரிசனங்களிலிருந்து மேற்கோள் காட்டினார். அதனாலேதான் அவரைக் குற்றப்படுத்த நினைத்தவர்களும் வாயடைத்துப்போனார்கள். அப்போஸ்தலனாகிய பவுலும் யூதரிடத்தில் பேசும்போது யூத முறைகளையும், பிரமாணத்தையும், ஆசரிப்புக் கூடாரத்தையும் எடுத்துக் காட்டி, பேசி வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்.

தற்போது தமிழகத்தில் இந்துக்கள் மத்தியில் பேசும் போது சகோதரர் சாது செல்லப்பா அவர்கள் புராணங்களிலிருந்தும், இதிகாசங்களிலிருந்தும், தமிழ்ப்புலவர்களின் பாக்களிலிருந்தும் மேற்கோள் காட்டுவதும், அருமை சகோதரர் மொய்தீன் அவர்கள் முகமதியர் மத்தியில் பேசும்போது குரானிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிப் பேசுவதும், சகோதரர் ஜஸ்டின்

30

பிரசங்கியின் பண்புகள் !

பிரபாகரன் படித்தோர் மத்தியில் பேசும்போது அறிவியல் கருத்துக்களை எடுத்துக்காட்டிப் பேசுவதும் மேற்கூறிய எனது கூற்றிற்கு நல்லதொரு சான்றாகும். எனவே பேசத் துவங்குமுன் நம்முன் இருப்போரின் தன்மையை அறிந்து இயம்பும் விதத்தை அமைத்துக் கொள்ளுதல் சாலச் சிறந்ததாகும்.

நகைச்சுவை !

பிரசங்கங்களில் நகைச்சுவை சேர்ப்பது நல்லதொரு பயனைத் தரும். உரைநடையைப்போல் சொல்லிக் கொண்டே போகாமல் கேட்போரை சற்று சிரிக்க வைத்து சிந்திக்க வைப்பது நன்று, நல்லதும் கூட. ஒரு சிலர் இப்படி செய்வது தவறு என்றும் “தேவ பிரசன்னத்தில் சிரிப்பதா” என்றும் கூட கேட்பார்கள். இன்னும் சிலர். இயேசு கிறிஸ்து சிரித்தாரா என ஒரு ஆராய்ச்சியிலும் இறங்கிவிடுவார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ளுவேன். இயேசுவினுடைய பிரசங்கங்களை வாசித்துப் பாருங்கள். அவைகளை வாசிக்கும்போதே சிரிப்பு வரும். ஒரு ஐசுவரியவான் இயேசுவிடம் வந்து போனபோது, “ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைந்துவிடும். ஆனால் ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது அரிது” என்று சொல்லிய பொழுது, அந்த இடம் எப்படி இருந்திருக்கும் என்பதனை சிந்தித்துப்பாருங்கள். நிச்சயம் சிரிக்காமல் இருக்கவே முடியாது.

பிரசங்கத்திலே நகைச்சுவை சேர்ப்பது சாப்பாட்டிலே நெய் சேர்ப்பது போலாகும். நெய்

வளமான பிரசங்கி !

31

சேர்க்காவிட்டால் நஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. நெய் அதிகம் சேர்த்துவிட்டாலோ திகட்டிவிடும். சாப்பிட்டதும் வெளியே வந்துவிடும். குறிப்பிட்ட அளவு சேர்க்கும்போதோ பெரிய சிறப்பைத் தந்துவிடும். அதுபோல நகைச்சுவை இல்லாமலிருக்கலாம். அதிகம் சேர்க்காமல் அளவோடு சேர்க்கும் போது ஆதாயத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தமிழகத்தில் யாவரும் அறிந்த அருமை சகோதரர், டாக்டர் என். ஜீவானந்தம் அவர்களுடைய பிரசங்கம் மேற்கண்ட முறையிலே அமைந்து, அநேகருக்கு ஆசீர்வாதத்தையும், அவருக்கு பயனையும், ஆண்டவருக்கு மகிமையையும் தேடித் தந்துள்ளதை ஈண்டு குறிப்பிடுவதில் ‘மகிழ்ச்சி’ அடைகிறேன்.

அபிநயம் !

சிலர் பேசவந்தவுடன் சிற்பம் போல் ‘ஆடாமல்’ ‘அசையாமல்’ மனதில் பதிய வைத்ததை அப்படியே கொட்ட ஆரம்பித்து விடுவர். கேட்பவர்களுக்கோ அவர் வார்த்தையின் மேல் பிடிப்பு இல்லாமல், “ஏதோ தற்கால கம்ப்யூட்டர் மனிதன் பதிவு செய்த உரையை சொல்லுகிறது” என்ற அலட்டிக் கொண்டே போய்விடுவார்கள் மாறாக நாம் பேசும் பொழுது சம்பவத்திற்கு ஏற்றாற் போல செய்கை காட்டுவோமாயின், அது மிக்க பலனைத் தரும், “உன்னை” என்று சொல்லும் போது விரலை நீட்டியும், “அழைக்கிறார்” என்று சொல்லும் போது இரண்டு

32

பிரசங்கியின் பண்புகள் !

கரங்களையும் விரித்துக் காட்டிப் பேசினால். பிரசங்கம் கேட்பவர்களை கவர்ந்து வசீகரப்படுத்திக் கொள்ள முடியும். அருமையான சகோதரன் டி.ஜி.எஸ். தினகரன் பிரசங்கிக்கும் போது கரத்தினை அசைத்துப் பேசுவதை நீங்கள் பார்த்திருக்கலாம். அப்படி அவர் அபிநயத்துடன் பேசும் போது, ஆண்டவரே நேரில் வந்து அரவணைக்க அழைப்பது போன்ற உணர்வு எனக்கு பல சமயங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, பிரசங்கிக்கும் போது குச்சி பொம்மைகளைப் போல் இருக்காமல், அபிநயத்தோடு பிரசங்கிக்க வேண்டும். அபிநயம் என்பது ஒரு அளவிற்குள்ளே இருக்க வேண்டுமே தவிர, அபிநயம் என்ற பெயரில் ஆட்டக் காவடி ஆட்டமெல்லாம் பிரசங்க பீடத்தில் ஆடிவிடக் கூடாது. அப்படி ஆட்டக்காவடி ஆட்டமாடி நற்பெயரைக் கோட்டைவிட்ட பிரசங்கிமார் களையும் பார்த்திருக்கிறேன். அபிநயத்தை அளவோடு சேர்த்து பிரசங்கத்தை வளமாக்குவோமாக!

அபிநயம் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்று போல் இருக்க வேண்டும் என்று யோசிக்கவும் கூடாது. நகரத்திற்கு நகரம், நாட்டிற்கு நாடு தத்தம் மரபுக்கு ஏற்ப வழக்கத்திற்கு ஏற்ப அபிநயம் அமைதல் அவசியம். வெளிநாட்டிலிருந்து தமிழகம் வரும் மிஷனரிகள் பிரசங்கத்தின்போது செய்யும் பாவனைகள் வேடிக்கையையும் நகைப்பையும் வரவழைத்தாலும், வெறுப்பையோ கவனச்சிதைவையோ கொண்டு வருவதில்லை. மிஷனரிகள் எல்லாவற்றிற்குமே அபிநயத்தைக் கடைப்பிடிப்பார்கள். கந்தாகே என்பவரின் மந்திரி இரதத்தில் வந்தான்

வளமான பிரசங்கி!

33

என்று சொல்லும் போது பக்கத்தில் இருக்கும் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு “டக்டக்” என்று குளம்பொலி சத்தம் போட்டுக் காண்பிப்பார்கள். இப்படி செய்கிற பொழுது மக்கள் சிரிப்போடு சலிப்பில்லாமல் ஏற்றுக்கொள்வர். இதைப் பார்த்துவிட்டு தமிழ்நாட்டுப் பிரசங்கி ஆகா! நல்ல அபிநயம் ! நம் சபையிலும் செய்வோம் என்று எண்ணி பிரசங்கத்தின் நடுவே நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டு குதிரை ஓட்டினால் சபையார் ஜீரணித்துக் கொள்ள சக்தியில்லாமல் எலுமிச்சம் பழத்தை பிரசங்கியார் உச்சந்தலையில் தேய்க்க வந்துவிடுவார்கள். இல்லாவிட்டால் சென்னை – 10 என்ற விலாசத்துக்கு போன் செய்து ஆம்புலன்ஸை வரவழைத்து விடுவார்கள். எனவே, அபிநயம் கலாச்சாரத்தை ஒத்து மரபுடன் கடைப்பிடிக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

குரல் !

சில பிரசங்கிமார்கள், வேத அறிவையும், தாழ்மையையும் பெற்றிருப்பர். அத்துடன் அவர்கள் நல்ல சாட்சியும் பெற்றிருப்பர். ஆயினும் அவர்களுடைய பிரசங்கங்கள் பூரண கிரியை செய்யாததற்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அவைகளில் ஒன்று குரல் ஆகும். கர்த்தர் மோசேயை ஊழியத்திற்கு அழைத்தார். அவன் தேவனிடத்தில் “நான் திக்குவாயும், மந்த நாவுமுடையவன்” என்று சொல்லுகிறான் பாருங்கள் ! இவன் தர்க்க சாஸ்திரத்தைக் கற்றவன், இவன் சகல கலைகளையும் அறிந்தவன். தேவ அழைப்பைப் பெற்றவன். ஆகிலும்

34

பிரசங்கியின் பண்புகள் !

இவனுடைய ஊழியத்திற்கு ஒரு சிறிய தடையிருக்கிறது. அது அவன் பேச்சின் குறையாகும். எனவே கர்த்தர் அவனுக்கு வாயாக, அவனுடைய சகோதரனான ஆரோனை நியமிக்கிறார். அப்படி நியமிக்கும்போது ஆரோனைக் குறித்து (யாத்திராகமம் 4 : 14) உன் சகோதரனாகிய ஆரோன் நன்றாகப் பேசக்கூடியவன் என்று சாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்.

பிரசங்கி மிளிர வேண்டுமாயின் நல்ல முறையில் பேசுகின்றவர்களாய் இருத்தல் அவசியம். இப்படி கூறும்பொழுது குரல் ஏற்றவேண்டிய நேரத்தில் ஏற்றியும் இறக்கவேண்டிய நேரத்தில் இறக்கியும் பேசுவது அவசியம் என்பதையே இது குறிக்கிறது என்று உணர்தல் வேண்டும். நமது கிறிஸ்து இயேசுவும் மனதுருகி பேசியிருக்கிறார் (இரங்கி) சில இடங்களில் (யோவான் 11 : 43) உரத்த சத்தமாய் (ஏற்றி) பேசியும் இருக்கிறார். இப்படிப் பேசும்போது மக்கள் நேரிடையாகவே சம்பவம் நடக்கிறது போன்ற உணர்வைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்றனர்.

சில பிரசங்கிமார்கள் ஆண்டுக்கணக்காய் பிரசங்கம் செய்கின்றனர். ஆனால் அப்பிரசங்கங்களினால் ஆத்துமாக்கள் இரட்சிக்கப்பட்டதில்லை. சில பிரசங்கிமார்கள் ஆயிரக்கணக்கில் செலவழித்து ஆவிக்குரிய கூட்டம் என்று நடத்துகிறார்கள். ஆனால் ஆத்துமாக்களோ வருவது இல்லை காரணம் என்னவெனில், அவர்களுடைய பிரசங்கத்திற்கு மக்கள் மத்தியில் வரவேற்பில்லை. மக்கள் மத்தியில் இப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரசங்கங்கள் “இசைத் தட்டில் இருக்கிற ‘பதிவு’ இடம் பொருள் தெரியாமல்,

வளமான பிரசங்கி!

35

காலம் நேரம் அறியாமல், இயம்புகின்ற வண்ணமாய் இருக்கின்றதே” என்ற சலிப்புத்தான் அவர்களை கூட்டங்களுக்கு வராமல் தடைசெய்கிறது.

பிரசங்கி தன் பிரசங்கத்தின்போது குரலை ஏற்றி இறக்கி, உயர்த்தி, அடக்கி பேசும் போது அதனால் நல்ல பயன் விளையும், சகோதரன் தினகரன் அவர்களின் பிரசங்கத்தின் சிறப்புக்கு காரணங்கள் பலவற்றுள் அவரின் குரல் ஆளுகை ஒன்றாகும் பிரசங்கிமார்கள் அவருடை பிரசங்கங்களை திரும்பத் திரும்ப கேட்டு கவனியுங்கள். “அவர் மனதுருகுகிறவர்” என்று சொல்லும் போது அதில்தான் எத்தனை மேன்மை! அவர் உன்னை குணமாக்குகிறார்” என்று சொல்லும்போது அதில்தான் எத்தனை வல்லமை!” அவர் மாறாதவர்” என்று சொல்லும் போது அதில்தான் எத்தனை நிச்சயம்.

இப்படி ஏற்றி இறக்கிப் பேசும்போது ஆத்துமாக்கள் கவரப்பட்டு மகுடிமுன் நிற்கும் பாம்பைப் போல சொன்னதைக் செய்வர் என்பதைக் கருத்தில் வைத்து கொள்ள வேண்டும். சிலர் அதை மறந்து விட்டு ஒரே மூச்சில் கடைசிவரை பேசி முடிப்பர். அதுவும் மிக மிக அவசரமாய் பிரசங்கிப்பர். அப்படிப்பட்ட பிரசங்கத்தில் ஏதோ “வைகை எக்ஸ்பிரஸ்” ஓடினது போல் சத்தம் கேட்குமே தவிர எந்தவித பயனையும் பெற முடியாது !

36

பிரசங்கியின் பண்புகள் !

உலகத்திற்கு ஒத்த வேஷம் !

ஆகாத செய்கைகள் !

எரிச்சல் !

நகைச்சுவை !

உலகத்திற்கு ஒத்த வேஷம் !

ஒரு ஆவிக்குரிய பிரசங்கி இந்த உலகத்திற்கு ஒத்த வேஷம் தரியாமல் இருத்தல் வேண்டும். தனது உடையிலும் தோற்றத்திலும் ஒரு வித்தியாசத்தைக் காட்ட வேண்டும். மக்கள் நம்மைப் பார்க்கும் போதே ஒரு விசாலமான எண்ணத்தை அவர்கள் அடைய வேண்டும். “ஹிப்பி” முடியும் “பெல் பாட்டம்” பேண்டும் போட்டுக் கொண்டு நானும் ஒரு பிரசங்கி என்று நின்றால், “பத்தோடு பதினொன்று அத்தோடு இது ஒன்று” என்று எண்ணி நமது வார்த்தைக்கு செவிகொடுக்க மாட்டார்கள், “ஆள் பாதி ஆடை பாதி” என்ற முதுமொழியை நம் நினைவில் கொள்வது நல்லது. நமது ஆவிக்குரிய அனுபவத்தின் வெளிப்படையான அனுபவங்கள் நமது ஆடைகள் தான் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

ஒருமுறை நான் பிரசங்கத்தை முடித்துக் கொண்டு இரயிலில் என் உடன் சகோதரனோடு வந்தேன். எங்கள் இருக்கையின் எதிரே உட்கார்ந்து இருந்தவர் என் உடையைப் பார்த்து, நான் கார்த்தரின் ஊழியக்காரன் என்று அறிந்து “ஸ்தோத்திரம்” என்றார். அத்துடன் நில்லாமல் தன் மடியில் உட்கார வைத்திருந்த குழந்தையிடம் “தாத்தாவுக்கு தோத்தோ சொல்லு” என்றார். இதைக் கேட்டவுடன் என் பக்கத்தில் இருந்த சகோதரர் “கொல்” என்று சிரித்துவிட்டு, அவரைப் பார்த்து “என்ன பிரதர், அவருக்கு இன்னும் விவாகமே ஆகவில்லை. இவரைத் தாத்தாவாக்கி வீட்டினார்களே ! என்றார். உடனே அவர்,

“இவருக்கு விவாகம் நடக்காமலிருக்கலாம். இவர் தோற்றமும், உடையையும் காணும் போது இவரை என் தகப்பன் ஸ்தானத்தில் பார்க்க வைக்கிறது” இந்த வார்த்தைகள் என் காதில் தேனாய் இன்னும் தொனிக்கிறது.

பாருங்கள் ! என் உடை என் பிரசங்கத்திற்கு எவ்வளவு தூரம் உறுதுணையாயிருக்கிறது! நான் சொல்லும் வார்த்தையை அவர் மறுக்க மாட்டார் என்றும் தகப்பன் சொல்லுவதுபோல் ஏற்றுக் கொள்ளுவார் என்பதும் திண்ணமன்றோ!

பிரசங்கம் செய்யும் வேளையில் கூடுமானவரை நாகரீக பணியின்கள், நவீன சட்டைகள் போன்றவற்றை அணியாமல் இருப்பதே பிரசங்கியை மக்கள் மத்தியில் ஒரு படி உயர்த்திக் காட்டும் என்பது அனுபவத்தில் கண்ட உண்மையாகும். தகுதியான வஸ்திரத்தையும், தகுந்த அளவு தலைமுடியையும் வைத்துக் கொள்வது நல்லது. “எல்லாவற்றையும் அனுபவிக்க எனக்கு அதிகாரம் உண்டு. ஆனால், எல்லாம் எனக்கு தகுதியாக இராது” என்று பவுல் சொல்லுவது இந்த “உடைகள்” காரியத்தையும் சேர்த்துத் தான் என்று உணர்தல் வேண்டும். ஆவியினாலும், சரீரத்தினாலும் மகிமை செலுத்த வேண்டும் என்பதின் பொருள் நமது சரீரமாகிய தேவாலயத்தை தகுதியான வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்க வேண்டும் என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். பிரசங்கியின் வஸ்திரமே ஒரு பெரிய சாட்சியாக இருத்தல் அவசியம்.

உடையில் கூட நமக்கென தனித்தன்மையை காத்து கொள்ளவேண்டியது அவசியம். மக்கள்

வளமான பிரசங்கி!

39

மத்தியில் நம்மைக் குறித்து நிலையான நினைவு (image) இருக்க வேண்டும். ஆந்திர முதல்வர் என்.டி.ஆர் அவர்கள் கொஞ்ச நாட்கள் காவி அணிந்தார். சிறிது நாட்கள் விவேகானந்தர் போல உடை உடுத்தினார். அதன் பின்னர் அர்த்தநாரிஸ்வரர்போல ஆடையணிந்து கொண்டார். பஞ்சாயத்து தேர்தல் வந்தபோது பேண்ட்டும் கோட்டும் போட்டுக் கொண்டார். நாடு, ஏடு அதைக் கண்டு நகைத்தது. அவர் நடிகர் நாளுக்கொரு ஸ்டண்ட் அடிப்பார். நாம் அப்படி அல்ல. பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட ராஜாக்கள். எனவே நமது தனித்தன்மையை உடையிலும் காத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“ஒருவனும் உன்னை அசட்டை பண்ண இடங்கொடாதிருப்பாயாக” என்ற பவுலின் வார்த்தையை சிந்தையில் வைப்போம், சீருடனே இருப்போம், முடிந்தால் சீருடையில் இருப்போம்.

ஆகாத செய்கைகள் !

பிரசங்க பீடம் என்பது பரிசுத்தமானது. நமது முன்பு ஒரு கூட்டத்தை தேவன் கிருபையாய் கூட்டிச் சேர்த்துள்ளார் எனவே பயத்தோடும், பக்தியோடும் இதனை செய்வது மிகவும் அவசியம், சேரக்கூடாத ஒளியில் வாசம் பண்ணும் கார்த்தர் “இருவர் என் நாமத்தில் கூடும் போது நடுவில் வாசம் பண்ணுவேன்” என்ற வாக்கின்படியே நம் பிரசங்க பீடத்தின்மேல் அமர்ந்துள்ளார், என்றெண்ணி பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் பிரசங்கம் செய்ய வேண்டும். அபிநயம் என்பது தேவையான அளவே இருக்க வேண்டும்.

40

இவைகளைத் தவிர்த்து விடுங்கள் !

நான் முன்பக்கத்தில் எழுதினதுபோல அபிநயம் என்ற பெயரில் ஆட்டக்காவடி ஆட்டமெல்லாம் ஆடக்கூடாது. இதனால் சில பிரசங்கிமார்கள் தங்கள் மதிப்பைத் தாங்களாகவே கெடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

பிரசங்கம் செய்யும் போது வாய் மாத்திரம் அல்ல எல்லா அவயங்களும் வாயுடன் இசைந்து செயல்பட வேண்டும் சில பிரசங்கிமார்கள் பேசிக்கொண்டு இருக்கும் போதே காலை மேசையின் சட்டத்தின்மேல் வைத்து கொண்டு ஆட்டுவதும், சிலர் சட்டைப் பொத்தானை சுழற்றி மாட்டிக் கொண்டும், மாட்டிச் சுழற்றிக் கொண்டும், சிலர் கைக்குட்டையை மடித்துக் கொண்டும் பிரசங்கம் செய்வர். அவர் அதை அறியாமல் செய்து கொண்டு இருந்தாலும் எதிரே உள்ளே மக்கள் அதையே கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு பிரசங்கத்தை கோட்டை விட்டு விடுவர். நாம் அப்படி செய்யாமல் பிரசங்கிக்கும் போது ஐம்புலன்களும் இசைந்து செயல்பட பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டவுடன் கர்த்தரை மகிமைப்படுத்தக்கூடிய வார்த்தையைச் சொல்லி உடனே பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்து விடவேண்டும். எடுத்த எடுப்பில் நாம் ஆரம்பிக்கும் தன்மையும் வேகமுமே நமது பிரசங்கத்தின் உயிரோட்டமாக அமையும். மேடையில் போய் நின்று கொண்டு நெஞ்சை நிமிர்த்தி நிற்பதோ அல்லது கணைப்பதோ அல்லது குத்துச் சண்டை வீரன் பார்ப்பது போன்ற பார்வை பார்ப்பதோ தேவையில்லா அநாகரிகச் செயலாகும். பிரசங்க பீடத்தின் மேல் ஏறியவுடன்

வளமான பிரசங்கி!

41

பிரசங்க பீடத்திற்கு அப்பால் எது நடந்தாலும், அதன் மேல் கவனத்தைச் செலுத்தக்கூடாது. ஒலி பெருக்கி வேலை செய்யாவிட்டாலும் சரி, முகத்தில் எந்த விதமாற்றத்தையும் காட்டாமல் இலேசான புன்சிரிப்புடன் சத்தத்தை மாத்திரம் சற்று உயர்த்தி பிரசங்கத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டே போக வேண்டும். இரவு நேரத்தில் மின்தடை ஏற்படுமாயின், எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒரு கவியை ஆரம்பித்துப் பாட வேண்டும். மாற்றுக் காரியம் நடந்தவுடன் மீண்டும் புன்சிரிப்புடன் பிரசங்கத்தை தொடரவேண்டும். எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் முகத்தில் கடுரம் தோன்றவே கூடாது.

எரிச்சல் !

சில நேரங்களில் நாம் மிகுந்த பாரத்தோடு பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கையில் இடையூறு செய்யும் வண்ணமாக பிள்ளைகள் பேசிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் நாம் கோபப்படவோ எரிச்சலடையவோ கூடாது. சில பிரசங்கிமார்கள் சட்டென பிரசங்கத்தை நிறுத்திவிட்டு, “பேசாதே, யாரும் பேசக் கூடாது” என்று காட்டுக் கூச்சல் போட்டு விடுவர். இதை நாம் முழுவதுமாக தவிர்க்க வேண்டும் ஒருமுறை ஒரு நல்ல பிரசங்கியார். (அவர்மேல் அளவு கடந்த மதிப்பை மக்கள் வைத்திருந்தனர். வயதும் கடந்தவர்) பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது கூட்டத்திலிருந்த ஒரு சிறுவன் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான், அவ்வளவுதான் ! பேசுவதை நிறுத்திவிட்டு ‘பளா...ர்’ என்று ஒங்கி அறைந்து விட்டார். பையன் ‘ஓ...’ வென அழ

42

இவைகளைத் தவிர்த்து விடுங்கள் !

ஆரம்பித்து விட்டான். அதற்கு பிறகு பிரசங்கியார் “என்னைக் கவனியுங்கள், என்னைக் கவனியுங்கள்” என்று சொல்லிக் கொண்டே பிரசங்கத்தை முடித்தார். பரிதாபம்! ஒரே நிமிடத்தில் உயர்ந்த இடத்திலிருந்து அவர் கீழே விழுந்து விட்டார். (மக்கள் மனதிலிருந்து). கூட்டம் முடிந்து எல்லோரும் போகும் போது எல்லோர் மனதிலும் அந்தப் பையனைப் பற்றிய நினைவிலிருந்தே தவிர, அந்த பிரசங்கியோ அவரது பிரசங்கமோ எள்ளளவும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட சமயங்களில் நாம் நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு எளிய வழியைக் கூறுகிறேன். கேளுங்கள் நாம் பிரசங்கித்துக் கொண்டிருக்கும் போது, சட்டென சில மணித்துளிகள் நமது பேச்சை நிறுத்தி விட வேண்டும். அப்பொழுது ஒரு பெரிய அமைதி அந்த இடத்தில் உண்டாகும். இந்த ‘திடீர்’ அமைதியினால் இதுவரை தங்கள் விருப்பப்படி பேசிக்கொண்டிருந்த சிறுவர் அல்லது பெரியவர் அதிர்ந்து. தமது தவற்றை உணர்ந்து ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் போல நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கொள்ளுவர். உடனே நாமும் ஏதும் காட்டிக் கொள்ளாமல், அலட்டிக் கொள்ளாமல் பிரசங்கத்தைத் தொடர வேண்டும். நான் இதை எப்பொழுதும் என் பிரசங்கத்தில் கையாண்டு வருகிறேன். நீங்களும் உணர்ச்சிவசப்படாமல் இந்த முறையைக் கையாண்டு பாருங்கள். நிச்சயம் வெற்றி கிடைக்கும்.

ஒருமுறை ஒரு திருச்சபையில் பெரிய நற்செய்திக் கூட்டம் நடந்து கொண்டிருந்தது. பிரபலமான சுவிசேஷகர் செய்தி கொடுத்து

வளமான பிரசங்கி!

43

கொண்டிருந்தார். கூட்டத்திற்கு வந்த புதிய சகோதரிகள் இரண்டுபேர் பேசிக் கொண்டேயிருந்ததைக் கண்ட அவர் கையை நீட்டி ‘எம்மா பேசாதீர்கள்’ என்று கடிந்து கொண்டார். எல்லோருடைய கவனமும் அந்த இரண்டு பேர்மேல் திரும்பி விட்டது. ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து “யார்? யார் அது?” என்று கேட்டு அவர் கையை நீட்டிய பக்கத்தை நோக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். கூட்டத்தில் ஒரு ‘சலசலப்பு’ அமைதி எடுபட்டுப் போய் விட்டது. பிரசங்கியின் முகம் மாறிவிட்டது பிரசங்கியாருக்கு (Mood out) ஆகிவிட்டது. பிரசங்க கோர்வை அறுந்து விட்டது. மக்கள் கவனமும் சிதைந்து விட்டது பிரசங்கியார் மீதி பிரசங்கத்தை கடமைக்கென செய்து முடித்தார். கூட்டம் முடிந்தவுடன் காணிக்கைப் பெட்டியைத் திறந்து எண்ணியபோது அதில் ஒரு கடிதம், அதில், “இதுபோன்ற பொறுமை இல்லாத பிரசங்கிகளை மேடையில் ஏற்றினால் லாபம் இல்லை சபைப் பணம் தான் வீண்” என்று யாரோ எழுதி இருந்தனர். ஆம் ! எரிச்சல் இமைப்பொழுதில் நம் பிரசங்கத்தைக் கெடுத்துவிடும். “செத்த ‘ஈ’ பரிமளத்தைலக்காரனின் தைலத்தை நாறப்பண்ணும்” என்று பிரசங்கியில் சொல்லப்பட்ட வார்த்தையின்படி ‘எரிச்சலாகிய’ செத்த ‘ஈ’ பிரசங்கியின் நற்பெயரைக் கெடுத்து விடும். கவனத்துடனும் கனிவுடனும் பிரசங்கிக்க வேண்டுவது மிகமிக அவசியமாகும்.

நகைச்சுவை !

நகைச்சுவை என்பது பிரசங்கத்திற்கு

44

இவைகளைத் தவிர்த்து விடுங்கள் !

தேவையான ஒன்றாகும். இருந்தாலும், பிரசங்க பீடத்திற்கென ஒரு கண்ணியம் இருக்கிறது எனவே சகலமும் அதற்கு ஒப்ப, கிரமமாக நடந்திடல் வேண்டும். விசேஷமாக தமிழ் பண்பாடே இதனை அழகாகப் போதிக்கின்றது. இதனை அவை அடக்கம் என்பர், சான்றோர் குழுமியிருக்கும் சங்கத்தில் பேசுகின்ற ஒருவர் சில வார்த்தைகளை மறைமுகமாக எடுத்துச் சொல்வர். இதனை குழுவுச் சொற்கள் என்பர். உலக வழக்கே இப்படியென்றால் பரிசுத்தவான்கள் குழுமியிருக்கின்ற சபை நடுவே நாம் பேசும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எவ்வளவு பரிசுத்தமாய் இருக்க வேண்டும் என்பதை நீங்களே யோசித்து முடிவெடுங்கள். “நகை” என்ற பெயரிலே மனம் போல் பேசினால் முடிவில் மிஞ்சுவது “பகை” என்பதை நினைவிற்கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு சமயம் ஒரு நல்ல பிரசங்கியார் ஒரு ஆவிக்குரிய சபையில் (ஏறக்குறைய இருநூறு பேர் குழுமியிருந்தனர்) பேச ஆரம்பித்தபோது சமாரியப் பெண்ணைப் பற்றி சொல்லிக்கொண்டே வந்தார். “சமாரியப் பெண்ணை” அந்த ஊரார் வேசி என்று பழித்திருப்பார்கள் என்று சொல்ல நினைத்த அவர் அதே பொருள் தரக்கூடிய “கொச்சைத் தமிழ் மொழியை” பயன்படுத்திவிட்டார். முடிவு என்ன தெரியுமா? அங்கேயிருந்த வாலிபர்களெல்லாம் ஒருவரை ஒருவர் திரும்பிப் பார்த்து சிரிக்க ஆரம்பித்து விட்டனர். பிரசங்கியாருக்கு இன்னும் கோபம் வந்து விட்டது. “ஏன் சிரிக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டு உடனே

பரிகாசத்தைக் குறித்து பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்து விட்டார். பிரசங்கத்தின் தலைப்பு மாறினவுடனே சபையில் இன்னும் சிரிப்பொலி அதிகமாகி விட்டது ஆகவே நாகரிகமாய், நாசுக்காய் சொல்லத் தெரியாதவர்கள் நகைப்பிற்குரிய கருத்துக்களை நவிலாதிருப்பதே நலம்.

ஒருமுறை ஒரு வீட்டில் ஜெபக்கூட்டத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது (யாக்கோபைக் குறித்து) லேயானை வெறுத்து ராகேலை நேசித்தான் என்ற கருத்தை நகைச்சுவையோடு சொல்ல வந்த நான் “அந்த ஒன்றரைக் கண்ணியை யாருக்குத்தான் பிடிக்கும்” என்று சொல்ல, எல்லோரும் சிரிக்க ஒரு குறிப்பிட்ட சகோதரி மாத்திரம் தன் தலையைக் கீழே போட்டுக் கொண்டார். நீண்ட நேரம் கழித்து அவள் தன் தலையை நிமிர்த்தினபொழுது அவள் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிவதைப் பார்த்தேன். காரணம், அந்த சகோதரிக்கு கூச்சப்பார்வை, இந்த நிலையைப் புரிந்து கொண்ட பிறகு என் உள்ளம் வேதனையால் புழுங்கியது. உடலெல்லாம் வியர்க்க ஆரம்பித்து விட்டது. அநேகரை ஆறுதல்படுத்தும்படி பேசவேண்டிய நான், என் அரை வேக்காட்டுத்தனத்தால் ஒரு உள்ளத்தையே உடைத்து விட்டேனே என்று மனம் நொந்தேன். அதன் பிறகு தலைப்பை அப்படியே தலைகீழாக மாற்றி என்னதான் ராகேலை யாக்கோபு நேசித்தாலும், மக்பேலா, குகையில் ஆபிரகாம் – சாராள், ஈசாக்கு – ரெபேக்காள், யாக்கோபு – லேயாள், இந்த ஜோடிகள் தான் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். ஆகவே, தேவதீர்மானம்

யாக்கோபுக்கு லேயாள் தான் என்று சொல்லி அந்த லேயாள் பெற்ற யூதாதான் இயேசுவின் முற்பிதா என்று உற்சாகப்படுத்தினேன். அப்பொழுது தான் 'கதிரவனைக் கண்ட கமலம்' போல் அந்த சகோதரியின் முகம் மாற ஆரம்பித்தது. என் மனப்புண்ணும் ஆற ஆரம்பித்தது.

நமது நகைச்சுவை பிறருடைய உள்ளத்தை உடைப்பதாகவோ, உறுத்துவதாகவோ ஒரு காலமும் அமைந்திடல் ஆகாது.

இ
வை
க
ளை
த்

தெ
ரி
ந்
து
கொ
ள்
ளு
ங்
க
ள்

தியானம் !

வேத ஆராய்ச்சி !

தாதளித்தல் !

வெளிப்பிரசங்கம் !

செய்திகள் !

பேசும் ஊழியம் எதனையும் பிரசங்கம் என்று நாம் அழைத்தாலும், அதிலும், பல பிரிவுகள் உண்டு. அப்படி பகுக்கப்படுகிற எந்த ஒரு பிரிவுக்கென்றும் ஒருமுறையும், ஒரு மரபும் உண்டு. அதன்படி செய்யும்போது நமது பிரசங்கத்தின் நோக்கம் நிறைவேறுகிறது.

பிரசங்கம் என்ற பொதுப் பெயரினுள் ஒன்று தூது, (message) இரண்டாவது வேதபாடம், (Bible Study) மூன்றாவது தியானம், (Devotional) நான்காவது வெளிப்பிரசங்கம், ஐந்தாவதாக செய்திகள் என்பவை அடங்கியிருக்கின்றன. இவையாவும் ஒரே கூட்டத்தாருக்கு முன்பாக அளிக்கப்பட (நடத்தப்பட) வேண்டியவைகள். இவைகள் ஒன்று போல தெரிந்தாலும் தனித்தனிப் போங்கும் நோக்கமும் உடையன. எனவே தூது என்பது வேறு, வேதபாடம் என்பது வேறு, தியானம் என்பது வேறு என்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதையறியாமல் சிலர் ஞாயிறு காலை ஆராதனையில் வேத பாடத்தையும், வேத பாடத்தில் தியானத்தையும் நடத்தி கேட்போர் தேவையை பூர்த்தியாக்காமல் விட்டு விடுகின்றனர். இப்பிரச் சனைக்கு அடிப்படை காரணம், பிரசங்கிப்பவர்களுக்கே இப்பிரிவுகளைக் குறித்து சரியான தெளிவு இல்லாமையாகும். தொடர்ந்து இவைகளையே வகைப்படுத்திக் கவனிப்பது நலமாக அமையுமென்று நம்புகிறேன்.

வளமான பிரசங்கி!

49

தியானம் !

ஒருமுறை ஒரு ஆவிக்குரிய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். இரண்டாம் நாள் காலையில் எல்லோரும் தியானக் கூட்டத்தில் கூடினர். ஒரு வயதான பிரசங்கி பேச வந்தார். நான் எனக்குள், “பழுத்த பழம்” பேசுகிறது. நல்ல பல கருத்துக்கள் தியானத்தில் சொல்லுவார்கள் என்று ஆவலாய் இருந்தேன். அவர் எடுத்த தலைப்பு என்ன தெரியுமா? ‘தியானம்’ என்பதாகும். அதன் பேரில் தியானம் ஏன் செய்ய வேண்டும்? யார் செய்ய வேண்டும்? எப்படி செய்ய வேண்டும்? எங்கு செய்ய வேண்டும்? என்று பேச ஆரம்பித்துவிட்டார். எனக்கு வேதனையாக இருந்தது ! தியான நேரத்தில் தியானிக்க வேண்டுமே தவிர, தியானம் என்பதைக் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடாது. அவையெல்லாம் வேத ஆராய்ச்சியில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மிகத் தாழ்மையுடன் ஒரு காரியத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். போதகராய் இருக்கிற சிலர் கூட தியான நேரத்தை எப்படி நடத்த வேண்டுமென்று அறியாதிருக்கின்றனர்.

என்னுடைய பெரியப்பா ஒரு போதகர். அவர் ஆசிரியர் தொழிலை விட்டு ஊழியத்திற்கு வந்தவர். ஒருமுறை தியானக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு இருந்தார். பாட்டுப்பாடி ஜெபம் முடிந்த பிறகு, எடுத்த எடுப்பிலே “ஒரு ஊரில் ஒரு பையன் இருந்தான். அவன் ஒருநாள் விளையாடிக்கொண்டிருந்தான். திடீரென்று அந்த படகு அவன் கையில் இருந்து

50

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !

நழுவி குளத்தின் நடுவில் சென்று விட்டது. எனவே அவன் கூப்பாடு போட்டு அழுது கொண்டிருந்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு உதவ வாலிபன், ஒரு கல்லை எடுத்து ஒங்கினான். அதைப் பார்த்த அந்த பையன் ஐயோ ! என் படகு அழிந்து போகுமே என்று முன்னிலும் அதிகமாய் அழுதான். அந்த வாலிபனோ அந்த கல்லை அந்த படகுக்கு அப்பால் விழும்படி எறிந்தான். அவ்வளவுதான் ! வட்டமான அலைகள் தோன்றி அந்தப் படகை மெதுவாக கரையில் ஒதுக்கியது. அந்த பையன் அந்தப் படகை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றுக்கொண்டு சென்றான்” என்று ஒரு கதை சொன்னார்.

எல்லோரும் அதன் உட்கருத்தைத் தேடிக் கொண்டிருக்கும் போது ரோமர். 8 : 28 ஐ வாசித்து, “சில சமயங்களில் கர்த்தரை நோக்கி அழுகிறோம். அப்பொழுது நமக்கு உதவும்படி கல்லை எடுக்கிறார். அவரது செயலை புரிந்து கொள்ளாத நாம், “கர்த்தர் ஏன் இதை எனக்கு செய்கிறார்?” என்று முணுமுணுக்கிறோம். ஆனால், அருமையானவர்களே ! கர்த்தர் அப்படி கிரியை செய்வது நம்மை அழிக்க அல்ல. நமது கண்ணீரைத் துடைக்கத்தான். அவரிடத்தில் அன்புகூறுகிறவனுக்கு சகலமும் நன்மைக்கேதுவானதாக நடக்கும்” என்று கூறி ஜெபத்தை நடத்தினார். அவ்வளவுதான் ! எத்தனை பேர் ஒப்புக் கொடுத்தார்கள் தெரியுமா? அநேகர். ஆண்டவரே உமது செயலைக் குறித்து

வளமான பிரசங்கி !

51

முறுமுறுத்தோம். மன்னியும் என்றனர். சிலர், “சோதனையின் முடிவில் ஜெயம் தருவீர் ஸ்தோத்திரம்” என்று துதித்து சென்றனர்.

இப்பொழுது, தியானம் எப்படியிருக்க வேண்டுமென்பதை புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். என்னுடன் நெருங்கிப் பழகும் சில பிரசங்கிமார்களுக்கு “தியானம்” என்பது எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து ஒரு உதாரணம் சொல்லுவேன் அதையே உங்களுக்கும் எழுதுகிறேன் “பஞ்ச மிட்டாய்” செய்யும் இடத்திற்கு சென்று பாருங்கள். அதைச் செய்பவன். சுழன்று கொண்டிருக்கும் பாத்திரத்தில் ஒரு அரிசி அளவு கலவையை அதில் போட்டு அதனை இன்னும் வேகமாகச் சுழலச் செய்வான். கொஞ்ச நேரத்தில் ஒரு குச்சியை எடுத்து, அந்தப் பாத்திரத்தில் அங்கும் இங்கும் அசைப்பான். குச்சி முழுவதும் பஞ்ச மிட்டாய் சுற்றி பெரிய அளவில் காணப்படும் அந்த பஞ்ச மிட்டாயை வாங்கி மீண்டும் அழுத்தினால் பழைய அளவே தான் இருக்கும். அதைப் போலவே தான் தியானமும் அரிசியளவு ஒரே வசனத்தை எடுக்க வேண்டும். அதை மக்கள் முன்பு வைத்து யோசிக்க (சுழல) விட வேண்டும். முடிவில் ஒரு பெரிய விளக்கம் அல்லது தெளிவு ஏற்படும். வீட்டிற்குள் சென்றவுடன் அந்த மூல வசனம் மாத்திரமே இருதயத்தில் ஆழத்தில் அகலா இடம் பெற்றுவிடும்.

தியானப் பகுதியை எப்பொழுது நடத்தினாலும்

52

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !

வசனத்தை ஒரு திருஷ்டாந்தத்தின்மேல் ஏற்றி மக்கள் முன்பு சொல்ல வேண்டும். ஏசாயா 8ஆம் அதிகாரம் 20 ஆம் வசனத்தில் வேதத்தையும், சாட்சி ஆகமத்தையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த வார்த்தையின் படியே சொல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு விடியற்காலத்து வெளிச்சமில்லை என்று எழுதியிருக்கிறது. எனவே வேதத்தையும் சாட்சி ஆகமத்தையும் (திருஷ்டாந்தத்தையும்) ஒன்று சேர்த்தால் தான் சரியான வெளிச்சம் ஏற்படும்.

ஓசியா தீர்க்கதரிசியின் மனைவி அவரை விட்டு சோரம் போனாள். ஆனால் ஆண்டவர் கட்டளை கொண்டு, அவன் போய் மறுபடியும் அவளை மனைவியாக்கிக் கொள்கிறான். எதற்காகத் தெரியுமா? தன்னைப் போலவே தேவனும் தமக்குத் துரோகம் செய்து அந்நிய தெய்வங்களோடு சேர்ந்து சோரம்போன இஸ்ரவேலைத் திரும்ப சேர்த்துக் கொள்ளுவார் என்பதைச் சொல்லவே ஆண்டவர் அப்படியொரு கட்டளையைக் கொடுத்தார். பாருங்கள் ! ஒரு கருத்தைச் சொல்ல ஆண்டவருக்கே ஒரு திருஷ்டாந்தம் தேவைப்படுகிறது. எனவே இதே பாணியை நாம் பயன்படுத்துவோம்.

பிரசங்கிமார்கள் எப்பொழுதும் யோசிப்பவர்கள் அல்ல, வாசிப்பவராகவும் இருக்க வேண்டும். எந்த ஒரு காரியத்தையும் வசனத்தோடு சேர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அப்பொழுது நம் அனுபவமே நல்ல திருஷ்டாந்தமாய் விளங்கும். சென்னை கிறிஸ்தவ

வளமான பிரசங்கி !

53

இலக்கியக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ள, ‘‘பாலைவன நீராடைகள்’’ என்ற புத்தகம் தியானத்திற்கு சிறந்ததொரு புத்தகம். அதில் சொல்லப்பட்டுள்ள திருஷ்டாந்தமும், வசனமும் என்னை பலமுறை யோசிக்கவும். கர்த்தரை நெருங்கவும் செய்திருக்கிறது. அதையும் கொஞ்சம் படியுங்கள். தியானத்திற்கு அது மிகவும் நல்ல ஆசானாகயிருக்கும்.

தியானத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் நேரம் 20 முதல் 30 நிமிடங்களுக்குள் இருக்க வேண்டும். கூடுதல் நேரத்தை எடுப்போமாகில் நல்ல பலன் தராது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொண்டு ஜெபத்திலே மக்களை வழிநடத்த வேண்டும். அவர்கள் ஜெபசிந்தையில் இருக்கும்போதே நாம் இதுவரை சொல்லிய கருத்தின் சுருக்கத்தைக் கூறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது, அவர்கள் இதயத்தைத் தொட்ட பகுதியினை மீண்டும் நினைவு கூர்ந்து ஜெபத்தில் வைத்து தங்களைத் திடப்படுத்திக் கொள்வர்.

வேத ஆராய்ச்சி !

ஆவிக்குரிய மக்கள் மத்தியில் வேத ஆராய்ச்சி என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். வேதபாடம் இல்லாத திருச்சபைகள் ஆவிக்குள் வளர்வது மிகவும் அசாத்தியமான ஒரு காரியமாகும். அப்போஸ்தலர் 17 : 11-ல் அந்த பட்டணத்தார்... தினந்தோறும் வேத

54

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !

வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பார்த்ததினால்... நற்குணசாலிகளாயிருந்தார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது. வேத ஆராய்ச்சி என்பது தியானத்தைப் போல திருஷ்டாந்தத்தின் மேல் கட்டப்படுகின்ற ஒன்றல்ல மிகவும் கடினமான ஒரு காரியமாகும். வேத ஆராய்ச்சியை எவரும் நடத்திவிட முடியும் என்று நினைப்பதும் அறியாமையாம்.

வேத ஆராய்ச்சி என்பது வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு காரியத்தை அல்லது ஒரு பகுதியினை மக்களுக்கு புரியும் வண்ணம் எடுத்து இயம்புவதேயாகும். எனவே வேத பாடத்தை நடத்துகிறவர் வேதத்தை முன்னும் பின்னும் அலசி வாசிப்பவராக இருக்க வேண்டும். அத்துடன் கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் பலர் எழுதிய பல புத்தகங்களையும் வாசிக்க வேண்டும். பரிசுத்தவான்களைச் சந்திக்கும் போது அவர்களுடன் வெட்கப்படாமல் சந்தேகத்தை கேட்டு நிவிர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டும். அல்லது நமது உள்ளத்தில் எழும்பியுள்ள புதியதொரு விளக்கத்தை பயப்படாமல் அவர்களிடம் ஆதாரத்துடன் எடுத்துக்காட்டி, அவர்கள் இசைவார்களெனில் அதை விசுவாசிகள் மத்தியில் வைக்க வேண்டும்.

“ஒரு பிரசங்கி எவ்வளவு வேத அறிவு பெற்றுள்ளார் என்பதை அளவிட வேண்டுமாயின் அவருடைய நூல் நிலையத்தைப் பார்த்தாலே போதும்” என்று ஒரு பரிசுத்தவான் சொல்லியிருக்கிறார். இது

சாலவும் உண்மை. எனவே, நாம் அதிகம் புத்தகம் வாசிப்பவர்களாய் இருக்க வேண்டும். நமது வேதாகமம் முதலாம் நூற்றாண்டில் எழுதி முடிக்கப்பட்டாயிற்று ஆயினும் அதில் சொல்லப்பட்ட திருவசனங்கள் இன்றளவும் படிப்படியாக இடத்திற்கு இடம் நிறைவேறிக் கொண்டே வருகிறது. இவைகள் எப்படி, எங்கு நிறைவேறி வருகிறது என்பதை புத்தகங்கள் வாயிலாகவே அறிந்து கொள்ள முடியும். ஆகவே, வேத ஆராய்ச்சி நடத்துகிறவர் ஆவிக்குரிய வட்டாரத்தில் நல்ல பழக்கமுள்ளவரும், ஆவிக்குரிய புத்தகங்களையும், ஆவிக்குரிய பத்திரிகைகளையும் ஆழ்ந்து வாசிப்பவராயும் இருக்க வேண்டும்.

நான் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது நடந்த ஒரு சம்பவம் இப்போது நினைவிற்கு வருகிறது. ஒரு நாள் நான் பள்ளிக்கு செல்லவில்லை. அன்று ஆசிரியை இயற்பியல் (Physics) பாடவேளையில் “மின் அணுக்குழாய்” என்ற பாடத்தை நடத்தி முடித்துவிட்டார். நான் வழக்கம் போல் மறுநாள் பள்ளிக்குச் சென்றேன். வகுப்பிலுள்ள எல்லா மாணவர்களும் என்னிடம் வந்து ஆசிரியர் நடத்தின பாடம் எங்களுக்குப் புரியவில்லை. நீ தான் எங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகை செய்தார்கள். அன்று குறிப்பிட்ட பாடவேளை வந்ததும் ஆசிரியையைப் பார்த்து, “நேற்று நடத்தின பாடம் யாருக்கும் புரியவில்லை. மீண்டும் விளக்குங்கள். இல்லாவிட்டால் விளக்குவதற்கு என்னை

அனுமதியுங்கள்” என்றேன். ஆசிரியை கோபமுடன் “சரி நீயே நடத்து” என்றார். கரும்பலகையில் மின் அணுக்குழாய் படத்தை வரைந்தேன். அந்தப் படத்தை வைத்து பாடத்தை விளக்கினேன். முடிவில் சிலரை சில கேள்விகள் கேட்டேன். மாணவர்கள் உடனுக்குடன் பதில் கூறினார்கள். பாடவேளை முடிந்தவுடன் ஆசிரியை என்னிடம் வந்து “எனக்கே இன்றுதான் புரிந்தது. நமது புத்தகத்தில் இவ்வளவு விளக்கம் இல்லையே, நீ எங்கு இவைகளைப் படித்தாய் !” என்று என்னை வாழ்த்திப் பாராட்டினார். இந்த பாராட்டை யான் பெறக் காரணம் என்ன தெரியுமா? நான் ஏற்கனவே நூல் நிலையம் சென்று “வால்வு ரேடியோக்கள்” என்ற புத்தகத்தை படித்திருந்தேன்.

நான் இங்கு இதைக் குறிப்பிட ஒரு காரணம் உண்டு. நாம் அனைவரும் போதிப்பதால் எல்லாம் தெரியும் என்று எண்ணக் கூடாது. எனவே அதே தலைப்பிலுள்ள புத்தகங்களைத் தேடி வாசிக்க வேண்டும். இவைகள் எல்லாவற்றையும்விட விளக்கப்படங்கள் மிகவும் அவசியம். வரைபடங்கள் அல்லது கரும்பலகையைப் பயன்படுத்தி பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லுவதுபோல சொல்லும்போது வேத ஆராய்ச்சிகள் மிக்க பயனைத் தரும்.

என்னுடைய அனுபவத்தில் சிறிய பாடத்திற்குக் கூட படத்தைப் பயன்படுத்தி போதித்திருக்கிறேன். சில ஆராய்ச்சிகளுக்கு நானே யோசித்து படங்களை

உருவாக்கி நடத்தியிருக்கிறேன். “ஆவியின் வரங்கள்” என்ற தலைப்பை ஆராயும்போது ஒன்பது வரங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வரங்களின் தொகுதியை, வெளிப்பாட்டு வரங்கள், பேசும் வரங்கள், வல்லமையின் வரங்கள் என்று மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். ஒவ்வொரு தனிப் பகுதியிலும் மூன்று உட்பிரிவுகள் (மூன்று வரங்கள்) இருக்கின்றன. இவ்வளவு சிறிய பாடத்தைக்கூட வாய்மொழியாய் நடத்தினது கிடையாது. கரும்பலகையில் ஒரு பெரிய மரத்தை வரைந்து அதில் மூன்று கிளைகளும், அதில் ஒவ்வொரு கிளைகளிலும் மும்மூன்று சிறிய கிளைகள் இருக்குமாறு வரைந்து, பூமிக்கு பரிசுத்த ஆவி என்றும், விருட்சத்திற்கு வரங்கள் என்றும் பெயர் சூட்டி ஆவியின் வரத்தைப் போதித்திருக்கிறேன். என் சபையில் இருக்கும் நாலாவது படிக்கும் பையன்கூட ஆவியின் வரத்தைக் குறித்து விளக்கவுரை கொடுப்பான். அந்த அளவிற்கு, கொடுக்கப்பட்ட விளக்கம் மனதில் பதிந்திருக்கிறது.

வேத ஆராய்ச்சிக்கு கொடுக்கப்படுகிற எந்த ஒரு விளக்கத்திற்கும் சரியான வசனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் ஏதோ நமது சொந்த வியாக்கியானம் போல அமையும்.

வேதபாடம் நடத்துகிறவர் முன்னதாக தனியாக உட்காருங்கள் வேதத்தையும், புத்தகத்தையும், படத்தையும் வைத்துக் கொண்டு ஒரு நோட்டில் குறிப்பை எழுத வேண்டும். பூ மாலை கட்டுகிறவன்

“இந்த நிறம் இங்கு வரவேண்டும். அந்த நிறம் அங்கு வரவேண்டும்.” என்று யோசித்து கோற்பது போல வேத வசனம், ஆதாரம், படவிளக்கம் இப்படி மாறி மாறி குறிப்பெடுக்கும்போது அழகிய பூ மாலை போல் வேத பாடம் அமையும்.

மேற்கண்ட முறையில் வேதபாடத்தை ஆயத்தம் செய்யுங்கள். உங்களுக்குப் புரியாத, விளங்காத எந்த ஒரு பாடத்தையும் எங்கும் நடத்த முயற்சி செய்யாதிருங்கள். அது துணிகரம் கடைசியில் வெட்கப்பட வேண்டிய நேரம் வரும்.

“நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயிரு”

தூதளித்தல் !

பேச்சு வழி ஊழியத்தில் எளிமையாக செய்யக்கூடிய ஊழியம் இந்த தூதளித்தலாகும். இதை வாசிக்கும் போது உங்களுக்கு வியப்பாக இருக்கிறது அல்லவா? தூது என்பது யாது? ஒருவர் சொல்லும் செய்தியை அப்படியே அடுத்தவரிடம் சொல்லுவதே தூதாகும். இதில் எந்த வித சிரமமும் இல்லை. ஆனால் தூதை தேவனிடத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்வதுதான் சிரமம். தூதை தேவனுடைய செய்தி என்று சொல்லுகிறோம். எனவே பிரசங்கிக்க வேண்டிய செய்தி தேவனிடத்தில் இருந்து பெற வேண்டும் அப்படி தேவன் செய்தியை தருவார் எனில் அதைப் பகர்வது எளிது. அநேக சபைகளில் தூதிற்குப் பதிலாக அட்டவணைப் பிரசங்கம் செய்கின்றனர். வருடம் முழுவதற்கும் தலைப்புகளை

வளமான பிரசங்கி !

59

அட்டவணைப்படுத்த அதன் பேரில் ஆயத்தம் செய்து பேசுகின்றனர். இது ஒரு அளவிற்கு கட்டுப்பாட்டினையும் ஒழுங்கினையும் தருமேதவிர ஆவிக்குரிய வளர்ச்சியை – எழுச்சியை தராது என்பது என்னுடைய சொந்தக் கருத்தாகும். தேவ செய்தி என்பது அங்கிருக்கும் மக்களின் அப்போதைய தேவைக்கென ஆண்டவரால் அளிக்கப்படுவதாகும்.

தேவ செய்தியைப் பெற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறவர்கள் முதலாவது தான் எந்த இடத்தில் பேச போகிறோமோ அந்த இடத்தின் ஜனங்களை தன் கண் முன் நிறுத்தி அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட வாஞ்சிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட வாஞ்சை வந்தவுடன் நம்மையறியாமல் அந்த மக்கள்மேல் ஒரு தாளமுடியாத பாரம் நமது உள்ளத்தில் வந்துவிடும். இப்பொழுது நாம் ஜெப அறைக்குச் செல்லவேண்டும். அந்தக் கூட்டத்திற்காக, அதில் ஆவியானவரின் அசைவிற்காக ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கும் போது பரிசுத்த ஆவியானவர் வேதத்திலிருக்கும் ஒரு வசனத்தை புதிய வெளிப்படுத்தலோடு வெளிப்படுத்துவார். அதுவரையில்.... காத்திருத்தல் அவசியம்.

எலியாவின் வேலைக்காரன் ஆறுமுறை தான் ஏறெடுத்துப் பார்த்தும் ஒன்றும் காணாமல் ஏழாவது முறை உள்ளங்கையளவு மேகத்தைக் கண்டு எலியாவிடம் சொல்ல, அதனால் அவர்கள் பெருமழையின் இரைச்சலைக் கேட்கவும்

60

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !

பெருமழையைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் தேவன் கிரியை செய்தார் என்று பார்க்கிறோம்.

இதைப்போலவே தூதளிக்கவிருப்பவரும் தேவ சமூகத்தில் உட்கார்ந்து, ‘உள்ளங்கை மேகத்தைப் போல’ வசனத்தைக் கர்த்தர் காண்பிக்கும்வரை காத்திருந்து, அதைக் கொண்டு பேசும் போது ஒரு பெரும் எழுப்புதலைக் காணமுடியும். இன்றைக்கு ஒரு சிலரை எழுப்புதல் பிரசங்கி என்று தனிப்படுத்திப் பேசுகிறோம். அதன் ரகசியம் என்ன வெனில் ‘‘அவரின் வார்த்தைகள் தேனிடத்திலிருந்து வந்தவை’’ என்பதாகும். ஆகவே ஜெபத்தில் உறுதியாய் தரித்திருந்து, தேவனிடத்தில் செய்தியைக் கேட்டு வாங்கி, அதனை அப்படியே போய் அந்த ஜனங்களுக்கு பிரசங்கிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட பிரசங்கமே அங்கிருக்கும் மக்களின் அப்போதைய தேவையைச் சந்திக்கும். மற்றபடி நமது ஞானத்தால் பிரசங்கிப்போம் எனில் கேட்பதற்கு மிக அருமையாக இருக்கும். பலர் பாராட்டை தந்து செல்வர். ஆயினும் ஒருவராகிலும் பயனை அனுபவித்து இருக்க மாட்டார்கள்.

அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 12ஆம் அதிகாரத்தில் வசனம் 21-ல் துவங்கி 23 முடிய வாசித்தால் அதில் ஏரோது பிரசங்கம் செய்தான். ஜனங்கள் தேவ சத்தம் என்று புகழ்ந்தார்கள். அவனுக்குப் புகழ் வந்தது, கூடவே சரீரத்தில் புழு வந்தது. பிரசங்கம் செய்தவன் தேவனுக்கு மகிமை செலுத்தாதபடியால் புழுபுழுத்து

வளமான பிரசங்கி!

61

செத்தான் என்று பார்க்கிறோம். எனவே நாம் மாம்சீகத்தின்படி தூது அளிக்காமல், கர்த்தருடைய சமூகத்தில் காத்திருந்து அவரிடத்தில் வசனத்தைக் கேட்டு வாங்கி அவரது ஆவியின் துணைக்கொண்டு, அவரது மந்தைகளின் ஆடுகளுக்கு பகிர்ந்தளிப்போமாக.

வெளிப்பிரசங்கம் !

(Open air Preaching)

பிரசங்கத்திலே மிகக் கடினமானதும் மிகுந்த சமயோசித புத்தியோடும் நடத்த வேண்டியது இந்த கவிசேஷ பிரசங்கம். ஆலயங்களிலும் அல்லது குடும்ப ஜெபங்கள் மற்றும் குறிக்கப்பட்ட மேடைகளிலும் பேசுவது மிகவும் எளிதான காரியம். வெளிப்பிரசங்கமாகிய (Open air Preaching) கவிசேஷ பிரசங்கம் செய்வதற்கு பல யுக்திகளைக் கையாள வேண்டியது அவசியம். படிப்பும் திறனும் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் செல்லுபடி ஆகாது.

ஒருமுறை ஒரு கூட்டத்தினர் சில மிஷனரிகளோடு ஒரு கிராமத்தில் மூன்று நாள் முகாமிட்டனர். முதல் நாள் ஒரு பிரசங்கம் செய்ய ஆரம்பித்தவுடன், ‘‘ஆமாம் பெரிய கடவுளைப் பற்றி சொல்ல வந்துவிட்டார்கள்’’ என்று ஒரே கூச்சல் போட்டு துரத்தி விட்டனர். முதல் நாளே தோல்வி, சென்றவர்கள் அவர்களுக்கே ஒரு தியானக் கூட்டம் நடத்தி அந்த நாளைக் கழித்தனர். அடுத்த நாளும்

62

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

தோல்வி. மிஷனரிகளுக்கு முகத்தில் ஈயாடவில்லை. இரண்டாம் நாள் மாலையே “ஜீப்” எடுத்துக் கொண்டு வீடு திரும்பி விட்டனர்.

மூன்றாம் நாள் காலையில் வீட்டிலிருந்து முகாமிற்குச் செல்லும்போது அவரிடத்தில் வேலை பார்க்கிற ஒரு ஆசிரியர் சில படங்களுடன் ஜீப்பில் ஏறி முகாமிற்குச் சென்றார். மூன்றாம் நாள் எல்லோரும் தெருப் பிரசங்கம் செய்யச் சென்றனர். வழக்கம் போல் வம்பும் வந்தது. புதிதாய் சென்ற ஆசிரியர் பக்கத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு மாட்டு வண்டியின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டு படங்களை மாறி மாறிக் காட்டிக் (ஏதும் பேசாமல்) கொண்டேயிருந்தார் சில நிமிடங்கள்... .. படத்தைப் பார்த்தவுடன் ... .. அமைதி ஒரு பக்கம், இவர் ஏதும் சொல்லாமல் இருந்ததைக் குறித்து கோபம் ஒரு பக்கம். கூட்டத்திலிருந்த ஒருவர் கோபமாக, “ஏம்பா, ஏதாவது சொல்லுவேனு பார்த்தா நீ என்னமோ படம் மாத்திரம் காட்டறியே” என்றார். இந்த ஆசிரியரும் நிதானமாக, “நான் கதை சொல்லத்தான் போகிறேன் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டேயிருந்தால் எப்படி?” என்றார். அவ்வளவு தான், கூட்டத்திலிருப்பவர்களே ஒருவரையொருவர் அமைதிப்படுத்தி விட்டனர். ஆசிரியர் கதைக்கு மேல் கதை சொல்லிக் கொண்டே கிறிஸ்துவை பிரசங்கித்தார். மக்கள் உள்ளம் அப்படியே உடைந்தது. அநேகம்பேர் ஒப்புக் கொடுத்தார்கள். இங்கு கவனியுங்கள். படிப்பு - ஆயத்தம் -

வளமான பிரசங்கி!

63

பிரசங்கத்திறன் எல்லாம் எடுபடாமல் போய்விட்டது. மாறாக மக்களைப் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு ஆசிரியரின் சமயோசித யுத்தி ஒரு பெரிய கிரியை செய்திருக்கிறது. வெளிப்பிரசங்கத்திற்கு ஆயத்தமும், அறிவும் பெரிதல்ல. அந்த மக்களின் அன்பிற்கு பாத்திரவான்களாக மாற வேண்டும். அவர்களை வசீகரிக்கத் தெரிந்திருத்தல் வேண்டும். சுருங்கக் கூறின் அவர்களில் ஒருவராக நாம் கலந்து விட வேண்டும்.

கர்த்தருக்குள் பிரியமான ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் மிஷன் பள்ளியில் வேளை செய்து கொண்டே உபதேசியாராகவும் பணி புரிந்து வந்தார். ஆத்தம ஆதாயப் பணியில் பலே கெட்டிக்காரர். கிறிஸ்து அறிவிக்கப்படாத பட்டிதொட்டிகளுக்குச் சென்று கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பார். அங்கு கூடி நிற்பவர்களைப் பார்த்து “என் தம்பியே - என் அண்ணனே - என் அக்காவே” என்று கட்டிப் பிடித்து அழுவார். “நீ நரகத்திற்குப் போகக் கூடாது. இயேசுவை நம்பு” என்று அழுதுகொண்டே சொல்லுவார். அப்பொழுது ஆத்துமாக்கள் சாய்ந்து விடும். “ஞானிகளை வெட்கப்படுத்த பைத்தியங்களைத் தெரிந்து கொண்டார்” என்ற பவுலின் வசனத்திற்கு ஒரு தவறான விளக்கத்தை நான் கொடுக்க விரும்புகிறேன். இதில் சொல்லப்பட்ட ஞானிகள் என்பது உலகப்பிரகாரமான ஞானிகளைக் குறிப்பது அல்ல. “கிறிஸ்தவ உலகத்திலிருக்கும்

64

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

ஞானிகளை வெட்கப்படுத்த பைத்தியங்களைத் தெரிந்து கொண்டார். ஆம் ! இஃது மெத்தவும் உண்மை. ஆடம்பர மேடையில் அழகு மொழியில் அடுக்கடுக்காய் குறிப்புடன் பேசும் ஞானிகள் எல்லாம் வெளிப்பிரசங்கத்தில், குறிப்பாக கிராமத்தில், ஒரு நாளும் நிற்கமாட்டார்கள். (நிற்கவும் முடியாது). பதிலாக, நாம் எவரை கனவீனப்படுத்துகிறோமோ அவர்களுடைய பிரசங்கமே கிராம மக்களை அப்படியே கவர்ந்து விடுகிறது. கிராமப்புறங்களில் திருச்சபைகள் தோன்றக் காரணம் ஆவிக்குரிய உலகத்திலிருக்கும் சில பைத்தியங்களுடைய பைத்தியமான பிரசங்கங்கள் தான்.

ஒரு முறை எங்கள் ஸ்தாபனத்தின் சுவிசேஷ குழுவின் ஒரு கிராமத்தில் முகாமிட்டு இருந்தோம். முதல் நாள் மாலையில் பாடிக்கொண்டே வீதிகளில் பவனி சென்றோம். ஒருவரும் அருகே வரவில்லை. எங்களுக்கு பெரிய ஏமாற்றம் என்ன செய்வது என்பதும் புரியவில்லை. சத்தியத்தை கேட்க மக்களைக் கூட்ட வேண்டும். இதற்காக எதையும் செய்ய ஆயத்தமாய் இருந்தோம். எல்லோரும் பாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே நானும் என் பக்கத்திலிருந்த ஒரு ஆசிரியரும் தம்புரு (Tambarine) அடித்துக் கொண்டே நடனமாட ஆரம்பித்தோம். நடனத்தைக் கண்டவுடன் ஜனங்கள் கூடி வந்து சூழ்ந்து கொண்டனர். ஆடிக் கொண்டிருந்த நாங்கள் சட்டென நிறுத்தி கதை சொல்ல ஆரம்பித்து கிறிஸ்துவைப்

பிரசங்கித்தோம். என்ன செய்வது? “ஆடிக் கறக்கிற மாட்டை ஆடிக் கறக்க வேண்டும், பாடிக் கறக்கிற மாட்டை பாடிக் கறக்க வேண்டும்”

எங்கள் சுவிசேஷக் குழு ஒரு கிராமத்திற்கு சென்றது, முதல் நாள் மாலை மக்கள் அவ்வளவாக கூடவில்லை. குழுவின் செயலாளர் ஒரு புது யுக்தியைக் கண்டுபிடித்தார். ஒலிபெருக்கியில், நாளைக்கு இங்கே ஒரு டாக்டர் வரப்போகிறார். அவர் பெயர் டாக்டர் ஜீஸஸ். அவர் ஆபரேஷன் இல்லாமலே எல்லா நோயையும் குணப்படுத்துவார். காசு வாங்க மாட்டார். நாளைக்கு இதே நேரத்தில் வந்துவிடுங்கள் என்று அறிவித்துவிட்டார். அப்பாவி மக்களும் உண்மையாகவே ஒரு டாக்டர் வரப்போகிறார் என்று அடுத்தநாள் கூட்டமாய் கூடிவிட்டனர்.

இரண்டாவது நாள் கூட்டத்திற்கு நான் சென்றேன். செயலாளர் ஓடிவந்து கடந்த நாள் நடந்ததைச் சொல்லி, நீங்கள் தான் “டாக்டர் ஜீஸஸ்” சமாளியுங்கள். இல்லாவிட்டால் நம்முடைய கதை அவ்வளவுதான் என்று சொல்லிவிட்டார். நானும் பிரசங்கிக்க எழுந்து பார்திமேயுவை எப்படி சுகப்படுத்தினார் என்று சொல்லி, அவர்தான் பரம வைத்தியர் என்பதை விளக்கி, டாக்டர் ஜீஸஸ்” ஆவியாய் இருக்கிறார் என்பதை எடுத்துரைத்து அவர்களை விசுவாசத்திற்குள் வழிநடத்தி, “சுகத்திற்காக ஜெபிக்கப் போகிறோம்” என்றேன். மூத்த போதகர்கள் அவர்களுக்காக ஜெபித்தார்கள்.

உண்மையாகவே இயேசு அநேகருக்கு டாக்டராகவே இருந்தார். அநேகர் அவரை ஏற்றுக் கொண்டனர். எனவே வெளிப்பிரசங்கம் செய்கிறவர்கள் முதலாவது மக்களை நன்றாகப் படித்துக் கொள்ளுங்கள். பக்தி – யுக்தி இரண்டையும் கையாளுங்கள். அப்பொழுதுதான் ஆத்துமாக்களை சம்பாதிக்க முடியும்.

செய்திகள் !

அருளுரை ஆற்றும் விதங்களில் ஐந்தாவது பிரிவாக நாம் கவனிக்க விருப்பது செய்திகள் என்ற தலைப்பு. செய்தி(கள்) என்பது வேறு (Sermon), தூது (message) என்பது வேறு. அப்படி என்ன பெரிய வித்தியாசம் என்று கேட்டு விடாதீர்கள்? தூது என்பது தாய்ப்பால் போன்றது. செய்தி என்பது அமுல் பால் போன்றது. முந்தினது குழந்தையின் பசியை அறிந்து தாயினிடத்தில் சுரந்து வரும், பிள்ளைக்கு பசிக்கு விருந்தாக மாத்திரம் அல்ல, பிணிக்கு மருந்தாகவும் விளங்கும். நோயை எதிர்க்கும் சக்தி தாய்ப்பாலுக்கு உண்டு. அப்படியே தேவ ஜனத்தின் தேவை அறிந்து பரத்தின் தேவன் அனுப்புவது தூது. ஆனால் தேவை சூழ்நிலை அறிந்து நாமே அளிப்பது (கலக்கி தருவது) செய்தி (அமுல்பால்) ஆகும்.

செய்திகள் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் கூடிவரும் மக்களுக்கென குறிப்பிட்ட காரியத்தையொட்டி ஆயத்தப்படுத்தி

அளிப்பதே ஆகும். உதாரணமாக, பிறந்த நாள் ஜெபக் கூட்டம், புதுமனை புகுவிழா, பயண அனுப்பு விழா, நற்செய்தி முகாம் போன்றவை.

எனவே, செய்தியாளர் எந்த நோக்கத்திற்காக மக்கள் கூடிவந்துள்ளார்களோ, அதை ஒட்டியே தான் வேதவசனத்தைப் பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும். வெளிநாடு செல்லும் மகனுக்காக ஜெபக்கூட்டம் வைக்கிறார்கள் என்றால், செய்தியாளர் அனுப்பப்படுகிறவருக்கு வாழ்த்தையும், அனுப்புகிறவர்களுக்கு தைரியத்தையும் உண்டு பண்ணும் வேத வசனங்களை எடுத்துக் காட்டி பிரசங்கிக்க வேண்டும். மாறாக, “கிறிஸ்து எனக்கு ஜீவன், சாவு எனக்கு ஆதாயம்” என்று வைராக்கிய அனலோடு பிரசங்கித்தால், வீட்டார் பிரசங்கம் கேட்பதை விட்டுவிட்டு, பிரயாணம் செய்யும் மகனை நினைத்து அழுது வடிப்பர்.

சில சபைகளில் தபசு நாட்களில் சிலுவை தியானக் கூட்டங்கள் வைப்பர், அப்பொழுது செய்தியாளர் தனக்கு ஆயிரம் தான் தெரிந்திருந்தாலும், தபசு காலத்திற்கேற்ற சிந்தனையைத் தூண்டும் செய்தியைத் தான் பிரசங்கிக்க வேண்டும். ஒருமுறை, குருத்தோலை ஞாயிறு அன்று ஒரு ஆராதனையில் கலந்து கொண்டேன். மூத்த போதகர் ஆராதனையை நடத்தினார். ஆனால் சீட்டு என் பேருக்கு விழுந்தபடியால் சற்றும் எதிர்பாராத விதத்தில்

பிரசங்கிக்க வேண்டிய சூழல் ஏற்பட்டது மக்கள் எழுப்புதல் அடைய வேண்டும் என்று எண்ணி அன்று காலையில் கர்த்தர் என்னோடு பேசின வார்த்தைகளைப் பகிர்ந்து கொண்டேன். தனி மரம் தோப்பாகாது உண்மைதான். ஒரு தீக்குச்சி தோப்பையே கொளுத்தும். இதுவும் உண்மைதானே. அவன் எலியா கர்மேலில் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளை வென்றான் என்று செய்தியை விளக்கி முடித்தேன். பிரசங்கம் முடித்து கீழே வந்தவுடன் அநேகர் என்னிடம் வந்தனர். நான் எனக்குள், பிரசங்கத்தைக் குறித்து புகழ் மாலை கிடும் என்ற நற்பாசையில் இருக்க, மாறாக திட்டுதான் கிடைத்தது. நாங்கள் குருத்தோலை பவனி, கழுதை இவைகளைப் பற்றி பேசுவீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தால், எதையோ பேசி விட்டீர்கள் என்று ஒரு போடு போட்டார்கள். என் மனம் வேதனைப்பட்டது. ஆகா ! எவ்வளவு பெரிய தப்பு செய்துவிட்டோம் என்று என் நிலையை உணர ஆரம்பித்தேன்.

சில வேளைகளில் பாரம்பரியங்களை அனுசரித்தே போக வேண்டும். இப்படிச் சொல்வதால் கோபித்துக் கொள்பவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளுங்கள். பாரம்பரியத்தை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும் என்று பல்லவி பாடும் புரட்சியாளர்கள், ஜெபம் முடிந்த பிறகு “என் ஆத்துமாவே கர்த்தரை ஸ்தோத்தரி” என்ற பாரம்பரியத்தை விட மனம் இல்லையே ஏன்? அது விடமுடியாத ஒன்று, கிறிஸ்தவ

அனுதின வாழ்வில் இரண்டறக் கலந்து விட்ட ஒன்று ஆகவே செய்தி என்பது எந்த நோக்கத்தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் மக்கள் கூடி உள்ளார்களோ, அதற்கேற்ப மாற்றி ஏற்றி செய்தி கொடுக்க வேண்டும்.

சில சபைகளில் முகாம்கள் நடத்தும்போது, அந்த முகாமிற்கு கருப்பொருளையும் (Theme) கொடுத்து விடுவார்கள். உதாரணமாக, திராட்சைச் செடி – ஜாமக்காரன் – அன்பே பெரிது – இப்படிப்பட்ட தலைப்புகளைத் தேர்ந்தெடுப்பர். பேச அழைக்கப் படுபவர்களுக்கு இந்த தலைப்பின் பெயர் தெரிவிக்கப் பட்ட உடனே (முன்கூட்டி) ஆயத்தமாகிவிட வேண்டும் ஒருவேளை ஒரே தலைப்பில் மூன்று, நான்கு பகுதிகளில் பேச வேண்டிய நிலை ஒருவருக்கோ, பலருக்கோ வரும், சிலர் தலைப்பை ஜெபத்தில் வைத்து தூது பெற்று விடுவர். சிலர் அதையே வேதபாடமாக மாற்றி விடுவர். சிலர் திருஷ்டாந்தத்துடன் தியானமாக மாற்றிவிடுவர். இந்த நிலையில் அகப்பட்டுக் கொண்டு தவிப்பவர் செய்தி கொடுக்க வேண்டிய நபரே, ஈண்டு செய்தி என்பது “ரெண்டுங் கெட்டான் நிலை” என்று சொல்வார்களே, அந்த நிலைக்கு வந்து விடும் எனினும் நாம் பதற வேண்டியதே இல்லை. செய்தி என்றால் என்ன? ஒரு சம்பவத்தை தெரிவிப்பது ! விவரிப்பது ! புரிய வைப்பது ! ஆகவே தலைப்புக்கேற்ற வேத சம்பவத்தை திறப்பு வசனமாக எடுத்து அதன் மேல் அதற்கொத்த சம்பவங்கள், வசனங்களை கற்களாக வைத்து மாளிகை எழுப்பிவிட

வேண்டியதுதான். அனைத்துத் தலைப்பிற்கும் சம்பவம், வசனம் கிடைக்குமா என்று கேட்டு விடாதீர்கள். (No Stock) என்று போட்டு போடாத ஒரே ஒரு பல்பொருள் அங்காடி நமது வேதம் ஒன்றே. அதற்காய் கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் !

செய்தி என்பதின் இலக்கணத்தைப் புரியவைப்பதை விட, செய்தி அளிப்பதில் இலக்கணமாக திகழும் ஒருவரை எடுத்துக்காட்டாக கூறவிரும்புகிறேன் கோவையில் உள்ள திருமறைப்பெரியார் என்று அன்புடன் அழைக்கப்படும் யோபு ஞானப்பிரகாசம் அவர்களை செய்தி அளிப்பதின் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக சொல்லலாம். அவருடைய சொல்லாட்சியும், கருத்துச் செறிவும், கருத்துக் குருடர்களையும் கண் திறக்க வைத்துவிடும். இறுதி கால சம்பவங்கள் – தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதல் – இரண்டாம் வருகை என்பவைகளைத் தலைப்புகளாகக் கொண்டு அவர் கொடுக்கும் விளக்கங்கள். “பண்ணுட்டி பலாப்பழத்தைப் பக்குவமாய் அறுத்து எடுத்து, பத்திரமாய் தரும் பலாச்சளைபோல் இருக்கும்.”

இப்படிப்பட்ட தலைப்புகளை சபைகளில் பேசி விடலாம். எழுச்சியாகவும் இருக்கும் – எளிதாகவும் இருக்கும். ஆனால் இவர் வித்தியாசமானவர். திறந்த வெளியில் கூட்டம் போட்டு, சொல்ல வந்தவைகளை சொல்லியே தீருவார். எதிர்வாதம் புரிவோரைத் தன்

கருத்துக் கணையால் செல்லாக் காசாக மாற்றி விடுவார். கோவை சிதம்பரனார் திடல் இந்த சிங்கத்திற்கு சிம்மாசனம். கடந்த சில ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து பலமுறை கடைசி கால சம்பவங்களை ஒட்டி தலைப்புகள் போட்டு பிரசங்கித்தார். (பிரசங்கித்தும் வருகிறார்). அதில் மிக உச்சக்கட்டமான தலைப்பு “மூன்றாவது உலக யுத்தம்” இதைப் பேசியது சபைக்குள் அல்ல, திறந்த வெளியில் கோவை மாநகர் சென்னையைப் போலல்ல. கருஞ்சட்டைக்காரர்களும், செஞ்சட்டைக்காரர்களும் கழுகுக் கண் கொண்டு கிறிஸ்தவனைப் பார்க்கின்ற இடம். இங்கேதான் இவர் பேசினார். “ரஷ்யா இஸ்ரவேலை எதிர்க்கும். அதில் ரஷ்யா தோற்கும். இஸ்ரவேலின் தேவன் எங்கள் தேவன்” என்று !

யாரால் சொல்ல முடியும் இந்த வார்த்தைகளை? அப்படிச் சொல்லித்தான் மீள முடியுமா? அவர் சாதித்துக் காட்டினார். காரணம் என்னவெனில், அவர் சுயமாய் கருத்துக்களை வாரியிறைத்து விடாமல் வேதவசனத்தின் (தீர்க்கதரிசனங்களை) முந்தின நிறைவேறுதலை சுருக்கமாய் சொல்லி முடித்து தற்போதைய அரசியல் சூழ்நிலையினை பத்திரிகை செய்திகளின் ஆதாரத் தோடு எடுத்து வைத்து, அதற்கு இணையான இயற்கை அனுகூலங்களை அடுக்கி வைத்துக் கொண்டே போவார். இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளில் குற்றம் கண்டுபிடிக்க வந்தவர்கள் குற்றம் காணக்கூடாமல் போனது போல்

இவர் கூட்டங்களில் கோபக் கனலோடு வந்தவர்களும் கோலற்ற குருடர்களைப் போல நிலை குலைந்து போய்விடுவர்.

செய்தியின் இலக்கணம் இதுதான். எடுத்துக் கொண்ட (கொடுக்கப்பட்ட) தலைப்புக்கு ஏற்ற வேத ஆதாரம், புத்தகம் (தினசரி பத்திரிக்கைகள் உள்பட), ஆதாரங்கள் இவைகளுடன் மாறிவரும் இயற்கைச் சூழ்நிலைகள் இவைகளை அடுக்கடுக்காய் சொல்ல வேண்டும். இவராற்றிய செய்தி “மூன்றாவது உலக மகாயுத்தம்” என்ற தலைப்பில் அவராலேயே புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அதன் முகவுரையில் உதவியாய் இருந்த, புத்தகங்கள் என்று பட்டியல் போட்டுக் காட்டியுள்ளார். அவை தமிழ், மலையாளம், ஆங்கிலம் மொழிகளை சார்ந்த ஆவிக்குரிய, அரசியல், பொது வரலாறு புத்தகங்கள் தான். இவ்வளவு முதிய போதகரும் புத்தகம் படிப்பதில் காட்டும் ஆர்வத்தை கொஞ்சம் பாருங்கள். அவர் எழுதியுள்ள புத்தகத்தை வாசித்துப் பயனடையுங்கள்.

அரங்கேற்றம் !

“அரங்கேற்றம்” என்ற வார்த்தையின் அடிப்படையில் சில குறிப்புகளை முன்வைக்கப் பிரியப்படுகிறேன். “அறையில் ஆடியபிறகு அரங்கத்திற்கு வர வேண்டும்” என்ற சொற்றொடர் தமிழகத்தில் யாவருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. அதன்படியே பிரசங்கி வெளியுலகில் வளமான பிரசங்கியாக தலை காட்டுவதற்கு முன்பு சில

வளமான பிரசங்கி!

73

மறைவான பயிற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். நடனம் – நாடகம் – இசை – ஆகிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்துபவர்கள் முதல் முதலாக மேடையில் வெளிப்படுவதற்கு “அரங்கேற்றம்” என்ற ஒரு விழாவை எடுத்து ஆரம்பிப்பார்கள். இப்படி அரங்கேற்றத்தை நடத்துவதற்கு முன்பு அவர்கள் எடுக்கும் பயிற்சி இருக்கிறதே.... அப்பப்பா ! என்ன பாடுபடுவார்கள் தெரியுமா? அப்படி கடுமையான பயிற்சிகளை எடுப்பர். அரங்கத்தில் என்ன உடையில் காட்சியளிக்க வேண்டும். எப்படி அபிநயம் பிடிக்க வேண்டும், எடுப்பு – தொடுப்பு – முடிப்பு எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை முதலிலேயே வகுத்து அதற்கொப்ப பயிற்சியைக் கூட்டி, திறமையைப் பெருக்கிக் கொள்ளுவார்கள். பிற்பாடு அந்த குழுவைச் சார்ந்த யாவருக்கும் முன்பாக “ஒத்திகை” (Rehearsal) நடத்திப்பார்ப்பார்கள். இவைகளுக்குப் பிறகே அரங்கத்தில் தலையைக் காட்டுவார்கள். இவர்களின் முதல் நிகழ்ச்சி பிழையில்லாமல், குறையில்லாமல் மிகச்சிறப்பாக அமைந்துவிடுகிறது.

நாமும் அப்படியே இன்று முதல் செய்து பழகிக் கொள்ளப்போகிறோம். முன் பக்கங்களில் நாம் அறிந்து கொண்ட கருத்துகளின்படியே சில காரியங்களை கழித்து விடவும் சில காரியங்களைக் கூட்டிக் கொள்ளவும். வளமான பிரசங்கியாக வெளியுலகில் தலையிடும் முன்பு மறைவான பயிற்சியில் பிழைகளை

74

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் !

சரிசெய்து கொள்ளவும் போகிறோம். பிரசங்கத்தை ஆயத்தம் செய்யுமுன்பு கீழ்க்கண்ட மூன்று கேள்விகளை நாமே நமக்குள் கேட்டு பதிலையும் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்.

1. எதை பேச வேண்டும்?

(What to preach)

2. எவர் முன் பேசுகிறோம்?

(To whom do we speak)

3. எங்கே பேசுகிறோம்?

(Where do we preach)

இப்பொது இந்த கேள்விகளுக்கு பதில் வந்தவுடன் உட்கார்ந்து பிரசங்கத்தை ஆயத்தம் செய்ய வேண்டும். ஆயத்தம் செய்யும் போதே வசனத்தையும் அதற்கான குறிப்பையும் காகிதத்தில் வரிசைப்படி குறித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்போது அறிவும் துணிச்சலும் வந்து விட்டது. இனி நீந்தப் போகிறோம். எப்படி தெரியுமா? கல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு குறைந்த ஆழத்தில் நீந்துவதுபோல நமது குறிப்பாகிய கல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு குறைவான மக்கள் கூட்டத்தில் பேசப் போகிறோம்.

ஆரம்ப கால பிரசங்கிகளுக்கென்று அருமையான இரண்டு ஒத்திகை ஸ்தலங்கள் உள்ளன. இளைஞர் திருமறைப் பள்ளியும் (Sunday school), கிராமப் பகுதிகளுமே அவைகள். எனவே ஆழத்தில் நீச்சல் அடிக்க ஆசைபடுவதைவிட, நீச்சலில் அனுபவத்தைப் பெற ஆசைப் படவேண்டும் நான்

வளமான பிரசங்கி!

75

ஊழியத்திற்கு வந்தவுடன் ஊழியம் செய்ய சென்ற இடம் எங்கள் வீட்டுப் பக்கத்திலுள்ள கல் உடைப்போர் குடிசைப் பகுதிதான். அங்கு சென்று தெருவில் நிற்குகொண்டு, நண்பர்களிடம் பேசுவதுபோல குட்டிக் கதைகளை சொல்லி சத்தியத்தை எடுத்துரைத்திருக்கிறேன். வாராவாரம் நான் வருவேன் என்று ஆவலுடன் காத்திருப்பார்கள். நானும் தவறாமல் அங்கு செல்லுவேன். சில மாதங்களுக்குப் பிறகு வேறிடம் சென்றேன். எங்கு தெரியுமா? நகராட்சி, துப்புரவாளர்கள் குடியிருப்புக்குத்தான். அங்கும் அப்படியே தான் பிரசங்கித்தேன். இதனால் ஜனக்கூட்டத்தைப் பார்த்தால் வருகிற பயம் அடியோடு போய்விட்டது.

பிறகு எவ்வளவு நாள்தான் கல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு நீந்துவது? தைரியமாய் நீந்த வேண்டும் என்ற ஆசை வந்து விட்டது. அந்த சமயத்தில் ஒரு சகோதரரின் நட்பு கிடைத்தது (நான் கர்த்தருக்குள் நடத்திய முதலாவது சகோதரன்). அவரை அழைத்துக் கொண்டு கிராமங்களுக்குச் சென்று பிரசங்கித்தோம். அந்த ஊரின் நடுவில் ஒரு பெரிய அரசமரம். அந்த அரசமரத்தடியில் ஒரு கல்மேடை இருந்தது. அதைப் பார்த்தவுடன் சென்னையில் உள்ள சீரணி அரங்கம் நினைவிற்கு வந்தது. உடனே அதன்மேல் ஏறி பிரசங்கத்தை ஆரம்பித்து விட்டேன். புற்றீசல் போல் மக்கள் பறந்துவந்து கூடிவிட்டனர். அந்தக் கூட்டத்தைப் பார்த்து கிஞ்சிற்றும் எனக்குக் கலக்கம்

76

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

ஏற்படவில்லை. மாறாக மடை திறந்த வெள்ளம் போல வார்த்தைகள் வந்து விழுந்தன. பிரசங்கம் முடிந்த பிறகு கைப்பிரதியைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தோம். அங்கேயிருந்த சில வாலிபர்கள் ஓடிவந்து எங்கள் கையிலிருந்த கைப்பிரதியைப் பெற்று அவர்களே விநியோகம் செய்ததும் அல்லாமல் எங்கள் களைப்பைப் போக்க காப்பியும் வரவழைத்து விட்டனர். இந்த சம்பவங்கள் நடந்த சில வாரங்களுக்குப் பிறகு தேவசபையில் பேசும்படி அழைக்கப்பட்டேன் (அனுமதிக்கப்பட்டேன்) அதுதான் ஏற்போகிற முதல் பிரசங்க பீடம். என் பெயரைச் சொன்னவுடன் பிரசங்க பீடத்திற்குச் சென்றேன். கர்த்தருக்கு ஸ்தோத்திரம் என்று சொல்லிக் கொண்டே எதிரேயுள்ள கூட்டத்தை லாவகமாக நோட்டம் விட்டேன். பின் பிரசங்க வசனத்தை வாசித்து நிறுத்தி நிதானமாக குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் பேச்சை முடித்தேன். முடிந்த பிறகு சிலர் என்னிடம் வந்து கை கொடுத்து, “உங்கள் முதல் பிரசங்கம் என்பதை எங்களால் நம்ப முடியவில்லை. மேடை பயம் துளிகூட காணவில்லை. வார்த்தைகூட தடுமாறவில்லை” என்று வாழ்த்துரை வழங்கி சென்றனர். உண்மை என்ன தெரியுமா? இந்த ஒரு பிரசங்கத்தை செய்யும் முன்பாக பல மாதங்கள் அந்தரங்கத்தில் (திறந்தவெளிப் பிரசங்கம்) ஆடிப் பார்த்துப் பழகிக் கொண்டேன்.

மக்கள் முன்பு நாடக / இசைக் கலைஞர்கள் நிற்பதற்கு முன்பாக மேடையில் இன்னின்ன உடைகள்

வளமான பிரசங்கி!

77

அணிய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு நிற்பார்கள். நாம் அப்படி திட்டமிட்டு நிற்க வேண்டியது அவசியமில்லை. ஆனால் அங்குள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மேடையில் நிற்கும்போது தூய்மையான – எளிமையான எடுப்பான வஸ்திரத்தை உடுத்திக் கொண்டு, பிரகாசமான முகத்தோடு நிற்க வேண்டும். சில பிரசங்கிமார்கள் மேடையில் நிற்பதைப் பார்த்தவுடனே மக்கள் விலக ஆரம்பித்து விடுவார்கள். நாம் அப்படியில்லாமல் பட்டாளத்துச் சிப்பாய்போல மிடுக்காக (Smart) இருத்தல் அவசியம். வெளிச்சம் நம் முகத்தில் படும்படியாய், யாவருக்கும் தெரியும்படியாய் புன்முறுவலில் நிற்க வேண்டும். நாம் பேசும் கூட்டத்தில் ஒலி பெருக்கி வைக்கப்பட்டு இருக்குமாயின் அது விழுந்து விடுமோ என்று பயந்து அதைப் பிடித்துக் கொண்டு பேசுவோ, செவிடென்று நினைத்து உரத்த குரலில் பேசுவதோ தேவையில்லாத காரியம், நமக்கு முன் இருக்கும் “மைக்” இலட்சியம் செய்ய வேண்டியது இல்லை. அதே சமயத்தில் அலட்சியம் செய்யவும் கூடாது. மைக் முன்பு 10 அங்குலம் இடைவெளிவிட்டு நேரே நின்று கொண்டு பேசுங்கள் மக்களைப் பார்த்துப் பேசுங்கள். கண்களைத் திறந்து உள்ளத்தின் உணர்வை முகபாவத்தில் காட்டி பிரசங்கம் செய்யுங்கள். நிறுத்தி நிறுத்தி இடைவெளிவிட்டு பேசுங்கள். வசனங்களைக் குறிப்பின்படி சொல்லுங்கள். முடியாமை ஏற்படுமாயின் அதற்கென ஒரு முடிவை உண்டாக்கி பிரசங்கத்தை

78

இவைகளைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

முடித்துவிடுங்கள்.

வளமான பிரசங்கியின் மூலம் பெலமான கருத்துக்களைத் தெரிந்து கொள்ளுவது மாத்திரம் அல்ல. அரங்கேற்றத்திற்கு ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக் கொண்டோம். இப்போதே நம்மை ஆயத்தப்படுத்துவோம்.

முதலில் கல்லைப் பிடித்துக் கொண்டு நீந்துவோம்.

அடுத்தது குறைந்த ஆழத்தில் நீந்துவோம்.

அடுத்து ஆழத்தில் நீந்துவோம்.

எடுப்பான தோற்றத்துடன் யுக்திகளைக் கையாண்டு பிரசங்கிப்போம். அனுதினமும் பயிற்சி, அயராத முயற்சி, முடிவில் நீங்களும் ஒரு “வளமான பிரசங்கி” என்பது உறுதி.

வாழ்த்துக்கள்! வாழ்த்துக்கள்!!

விண்ணக அப்பம்

அன்பார்ந்தவர்களே,

போதகர். கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் படிக்க இயலாதோருக்காகவும், பார்வையற்றவர்களுக்காகவும் ஆடியோ வடிவில் வெளியிடப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. போதகர், கிறிஸ்டோபர் அவர்களின் புத்தகங்கள் ஆடியோ வடிவில் விரைவில் கிடைக்கப் பெற உங்கள் ஜெபத்தினாலும், கரத்தினாலும் தாங்குங்கள்.

அலுவலக தொடர்பு எண் : 94888 56323

இப்படிக்கு,

Pr. அலெக்ஸ் தினகரன்